

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบวัดแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วยเบาหวาน

โปรแกรมการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

แบบวัดแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วยเบาหวาน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ใช้วัดแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วยเบาหวาน ก่อนที่ท่านจะตอบแบบวัดแต่ละข้อ ขอให้ท่านอ่านข้อความให้เข้าใจก่อน เมื่อเข้าใจแล้วจึงพิจารณาตัดสินใจเลือกคำตอบ ที่ตรงกับตัวท่านที่สุด
2. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาและการวิจัย หากท่านตอบแบบวัดนี้ไม่ครบถูกข้อจะทำให้แบบวัดนี้ไม่สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยได้
3. คำตอบของท่านไม่มีอุปสรรคใดๆ ผู้วิจัยจึงครรช่องทางกรุณากล่าวท่านช่วยตอบแบบวัดตามความเป็นจริง และตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านมากที่สุด
4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ จะถือเป็นความลับ ไม่เผยแพร่เป็นรายบุคคล จะรายงานในภาพรวมเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น
5. แบบวัดนี้ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านสุขภาพ

จำนวน 40 ข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้อย่างดีเยี่ยม

นางนิCHANนันท์ สมคำศรี

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับผู้ป่วยเบาหวาน

คำอธิบาย กรุณาตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวท่าน โดยการเติมคำลงในช่องว่าง
หรือทำเครื่องหมาย/ หน้าข้อความที่ตรงหรือใกล้เคียงกับตัวท่านที่สุด

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น

( ) เพศชาย

( ) เพศหญิง

2. อายุบ้านท่านมีอายุ ..... ปี

3. ท่านจบการศึกษาสูงสุดในระดับใด

( ) ไม่ได้เรียน

( ) ประถมศึกษา

( ) มัธยมศึกษา

( ) ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

4. ท่านประกอบอาชีพ

( ) รับจ้าง

( ) รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ

( ) ค้าขาย

( ) แม่บ้าน หรือ พ่อบ้าน

( ) เกษตรกร

( ) อื่นๆ.....

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

( ) น้อยกว่า 5,000 บาท

( ) 5,000 – 10,000 บาท

( ) 10,001 – 20,000 บาท

( ) มากกว่า 20,000 บาท

6. ท่านป่วยเป็นโรคเบาหวานนานนานเท่าไร ..... ปี

7. วิธีการรักษา

( ) คุณอาหาร

( ) รับประทานยาเบาหวาน

( ) น้ำดื่มน้ำหวาน

( ) รับประทานยาและน้ำดื่ม

ส่วนที่ 2 แบบวัดแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วยเบาหวาน
**คำอธิบาย โปรดตอบแบบวัดโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับแบบแผนการปฏิบัติดน
 ของท่านตามระดับความเป็นจริง**

ข้อ	ข้อคำถาม	ไม่ เคย	นาน ๑ ครั้ง	บางครั้ง	บ่อยครั้ง	ทุก ครั้ง
	การกระหนดรู้อารมณ์					
1	เมื่อฉันมีความเครียดฉันมักจะอ่านหนังสือ อูฐีวี เล่นกีฬา สาดนน้ำ					
2	ฉันคิดว่าการรับประทานยาตามแพทย์สั่ง เป็นสิ่งสำคัญ					
3	ฉันหลีกเลี่ยงความเครียดทางอารมณ์ เพราะฉะนี่มีผลทำให้ระดับน้ำตาล ในเลือดสูงขึ้นได้					
4	เพราะฉันป่วยเป็นโรคเบาหวาน ฉันจึงรู้สึกห้อแท้ สื้นหวัง					
5	เมื่อฉันรู้สึกหงุดหงิดจะทำให้ฉันเลิ่น รับประทานยา					
6	เมื่อฉันรู้สึกเบื่อหรือเหนื่อยล้า ฉันจะไม่ออกกำลังกาย					
7	ฉันจะรับประทานอาหารมาก เมื่อมีความสุข					
	การประเมินตนเองความเป็นจริง					
8	ฉันรับประทานยาหลังอาหารทันที เพื่อบำรุงสุขภาพ					
9	ฉันออกกำลังกายโดยเริ่มจากเร็วๆ และค่อยๆ ช้าลง					
10	ฉันรับประทานเข้าว ขนมหวานตาม ความต้องการจนกว่าจะอิ่มทุกเมื่อ					

ข้อ	ข้อคำถาม	ไม่ เคย	นานๆ ครั้ง	บ่อยครั้ง	บ่อยครั้ง มาก	ทุก ครั้ง
11	ฉันมักจะขาดยาเป็นประจำ					
12	ฉันรับประทานยาตามมือที่แพทย์สั่ง แต่ถ้าลืมฉันจะเพิ่มขนาดยาในมือถัดไป					
13	เมื่อฉันรู้สึกว่าอาการดีขึ้นฉันจะหยุด รับประทานยาด้วยตนเอง					
	ความมั่นใจในตนเอง					
14	ฉันสามารถรับประทานยาเกินอาหาร อย่างน้อย 30 นาทีได้					
15	ฉันมั่นใจว่าการออกกำลังกายสามารถ ป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อนได้					
16	ฉันมั่นใจว่าจะลดอาหารที่ร่ำสหวน และของมันหรือของทอดได้					
17	ฉันมีความมั่นใจว่าจะสามารถดูแลตนเอง ได้เป็นอย่างดี					
18	ฉันสามารถเดินเท้าเปล่าออกนอกบ้าน ได้อย่างปลอดภัย					
19	ฉันคิดว่าโรคเบาหวานเป็นโรคที่ดูแล รักษายาก					
20	ฉันมั่นใจว่าการรับประทานยาไม่สามารถ ลดภาวะแทรกซ้อนได้					
	กระบวนการสังเกตตนเอง					
21	ฉันจะแบ่งเวลาสำหรับการออกกำลังกาย อย่างน้อยวันละ 30 นาทีสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง					
22	ฉันกำหนดเวลารับประทานอาหารในแต่ ละมือให้ตรงหรือใกล้เคียงกันทุกวัน เพื่อให้น้ำตาลในเลือดไม่เปลี่ยนแปลงมาก					

ข้อ	ข้อคำถาน	ไม่ เกย	นานๆ ครั้ง	บางครั้ง	บ่อยครั้ง	ทุก ครั้ง
23	ฉันไปพบจักษุแพทย์เพื่อตรวจ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง					
24	ฉันไม่เคยวางแผนการจัดเมนูอาหาร ล่วงหน้า					
25	ฉันรับประทานยาตามแพทย์สั่ง เพื่อป้องกันภาวะน้ำตาลในเลือดสูง					
26	เมื่อฉันมีเวลาว่างฉันนักจะออกกำลังกาย ไม่ว่าเวลาใด					
	กระบวนการตัดสินใจ					
27	เมื่อฉันรู้ว่าฉันเป็นโรคเบาหวาน ฉันคิดว่าฉันจะพยายามทำให้ระดับน้ำตาล ในเลือดลดลงจึงรับประทานยา อย่างสม่ำเสมอ					
28	เมื่อเจ็บป่วยด้วยโรคอื่นๆ ฉันคิดว่าฉันควร ไปปรึกษาแพทย์ไม่ควรซื้อยามา รับประทานเอง					
29	ฉันไปพบหันดแพทย์ปีละ 1 ครั้ง เพื่อตรวจสุขภาพของฟันและช่องปาก หรือเมื่อมีอาการผิดปกติของฟัน					
30	ฉันคิดว่าการออกกำลังกายไม่ช่วยให้ ระดับน้ำตาลในเลือดลดลง ดังนั้นฉันจึงไม่ได้ออกกำลังกาย					
31	ฉันคิดว่าคนเราควรหาความสุขให้มาก ที่สุดในขณะนี้ไม่จำเป็นต้องอดอาหาร เพราะอนาคตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน					

ข้อ	ข้อคำถาม	ไม่ เคย	นานๆ ครั้ง	บางครั้ง	บ่อยครั้ง	ทุก ครั้ง
32	ถ้าไม่มีอาการผิดปกติใด ๆ เกิดขึ้น พัฒนาการไปตรวจตามนัดทุกครั้ง					
33	พัฒนาไม่ออกกำลังกายถ้าบันนัณพัฒนามีงานยุ่ง การแสดงปฏิกริยาต่อตนเอง					
34	พัฒนาคิดว่าขนมหวานเพียง 1 ถ้วยก็ทำให้ ระดับน้ำตาลในเลือดของพัฒนาเพิ่มขึ้นได้ พัฒนาจะไม่รับประทาน					
35	เมื่อพัฒนามีอาการอ่อนเพลีย ใจสั่น เหนื่อยออกมาก ฉันจะรับคืนน้ำหวาน หรือลูกอมก่อน					
36	เมื่อมีอาการอักเสบของพิษหนัง หรือเป็น ฝีพุพอง พัฒนาจะรับไปพบแพทย์ ทันที					
37	แม้ว่าจะอาหารที่พัฒนาเห็นจะเป็นของชอบ แต่ถ้ามันทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูงขึ้น พัฒนาจะไม่รับประทาน					
38	พัฒนาคิดว่าการควบคุมอาหารไม่ได้ทำให้ ระดับน้ำตาลในเลือดลดลง พัฒนาจะไม่ได้ ปฏิบัติตาม					
39	เวลาอยู่คนเดียวไม่มีใครเห็นพัฒนามักจะชอบ รับประทานอาหารที่นิรสหawan					
40	ถ้าพัฒนาต้องไปงานเลี้ยงในตอนเย็น พัฒนาจะไม่รับประทานอาหารมื้อกลางวัน					

ตารางสรุปโปรแกรมการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม

ครั้ง ที่	เรื่อง	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้ใน การปรึกษากลุ่ม	วัตถุประสงค์
1	ปัญมนิเทศ สร้างสัมพันธภาพ และรวม ข้อมูล (30 ต.ค.54)	ทักษะการปรึกษากลุ่ม (Group Counseling) <ul style="list-style-type: none"> - การฟัง - การใช้คำถามปลายเปิด - การสะท้อนความรู้สึก - การตีความ - การสร้างชื่อคล่องร่วมกัน - การสรุปความ - การให้กำลังใจ เทคนิคการปรึกษากลุ่มแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์และ พฤติกรรม - การเปิดเผยตนเอง (Self-Disclosure) 	<p>เพื่อสร้างบรรยากาศ ระหว่างผู้ให้ปรึกษา และสมาชิกในกลุ่มได้รู้จักกัน^{ดี} รู้สึกผ่อนคลายอบอุ่นเป็นกันเอง ยอมรับซึ่งกันและกัน กล้าที่จะ เปิดเผยตนเอง และมีกำลังใจ ในการพัฒนาตนเอง</p> <p>เพื่อให้สมาชิกกลุ่ม เข้าใจ ความหมายของกระบวนการ กลุ่ม วัตถุประสงค์ ประโยชน์ ของการบูรณาการกลุ่ม และการติดตาม márบทของกลุ่ม ตลอดจนได้ทราบถึงบทบาท และหน้าที่ของสมาชิก และผู้ให้คำปรึกษา</p> <p>เพื่อสร้างแรงจูงใจใน การเข้าร่วมกลุ่มอย่างต่อเนื่อง และให้ความร่วมมือในการเข้า ร่วมกลุ่ม</p> <p>เพื่อให้สมาชิกได้ทราบ ถึงรายละเอียด กำหนดการ ตลอดจนระยะเวลาในการเข้า โปรแกรม</p>
2	การรักษา สัมพันธภาพ (1 พ.ย.54)	ทักษะการปรึกษากลุ่ม (Group Counseling) <ul style="list-style-type: none"> - การฟัง 	<p>เพื่อสร้างบรรยากาศในการ ให้คำปรึกษา ให้สมาชิกได้รู้จัก กัน สร้างความอบอุ่น</p>

ครั้ง ที่	เรื่อง	หุคถีและเทคนิคที่ใช้ใน การปรึกษาคู่มุ่น	วัตถุประสงค์
		<ul style="list-style-type: none"> - การใช้คำานบลายเปิด - การสะท้อนความรู้สึก - การตีความ - การสรุปความ - กิจกรรมคลายพฤติกรรม - การให้กำลังใจ - การรักษาความลับกลุ่ม <p>เทคนิคการปรึกษาคู่มุ่น</p> <p>แบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเปิดเผยตนเอง (Self-Disclosure) - เทคนิคสอนหรืออธิบายโดยตรง (Direct Teaching) - เทคนิคการสอบถาม (Probing) 	<p>เป็นกันเองยอมรับซึ่งกันและกัน กล้าที่จะเปิดเผยตนเอง มีกำลังใจในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้สมาชิกกลุ่มนี้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ โรคเน่าหวาน</p>
3	สอนทฤษฎี ABC (3 พ.ย. 54)	<p>เทคนิคการปรึกษาคู่มุ่นแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เทคนิคสอนหรืออธิบาย โดยตรง (Direct Teaching) - เทคนิคการตั้งคำถามที่ขับขูด ทาย (Challenge) - มอบหมายการบ้านให้ไปทดลอง ปฏิบัติ (Homework Assignment) 	<p>เพื่อให้สมาชิกกลุ่ม เข้าใจความหมายและความสำคัญ ของแนวความคิดแบบพิจารณา เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม</p> <p>เพื่อให้สมาชิกกลุ่มแยกแยะ ความคิดที่สมเหตุสมผลและ ความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล</p> <p>เพื่อให้สมาชิกกลุ่น เข้าใจวิธีการคิดอย่าง สมเหตุสมผลตามรูปแบบ ABC</p>
	การตระหนักรู้ อารมณ์		เพื่อให้สมาชิกกลุ่มตระหนักรู้ อารมณ์ของตนเอง

ครั้ง ที่	เรื่อง	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้ใน การปรึกษากลุ่ม	วัตถุประสงค์
4	(Emotional Awareness) (6 พ.ย.54)	เทคนิคการปรึกษากลุ่ม ^{แบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม} <ul style="list-style-type: none"> - เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) - เทคนิคการปรับเปลี่ยนการใช้ภาษา (Changing One's Language) - เทคนิคการจินดานการเขียนเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรม (Rational Emotive Imagery) - เทคนิคการ โต้แย้งเพื่อขัดความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล (Disputing of Irrational Beliefs) - มอบหมายการบ้านทางความคิด (Cognitive Homework) 	เพื่อให้เห็นประโยชน์ และความสำคัญการตระหนักรู้ อารมณ์ <p>เพื่อให้สามารถทราบถึง อารมณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรม</p> <p>เพื่อให้สามารถกลุ่มทราบถึง เนื้อใจวิธีฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วย ตนเอง</p> <p>เพื่อให้สามารถเห็น ความสำคัญของลักษณะการคิด ที่สมเหตุสมผล</p>
5	การประเมิน ตนเองตามความ เป็นจริง (Accurate Self Assessment) (8 พ.ย. 54)	เทคนิคการปรึกษากลุ่มแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์และ พฤติกรรม <ul style="list-style-type: none"> - การ โต้แย้งเพื่อขัดความเชื่อที่ ไม่สมเหตุสมผล (Disputing of Irrational Beliefs) - มอบหมายการบ้านทางความคิด (Cognitive Homework) - การเสริมแรง (Reinforcement) 	เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาได้ ประเมินตนเองตามความเป็น จริงตามแนวทางการให้ คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม <p>เพื่อให้สามารถกลุ่ม เข้าใจตนเอง รู้จุดอ่อน จุดแข็ง ของตนเอง ยอมรับตนเอง</p> <p>เพื่อให้สามารถกลุ่มเข้าใจวิธี ฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง</p>

ครั้ง ที่	เรื่อง	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้ใน การปรึกษาคู่มุ่น	วัตถุประสงค์
6	ความเชื่อมั่นใน ตนเอง (Self Confidence) (10 พ.ย. 54)	เทคนิคการปรึกษาคู่มุ่นแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์และ พฤติกรรม <ul style="list-style-type: none"> - เทคนิคฝึกโต้แย้งเพื่อขัด ความคิดความเชื่อที่ไม่ สมเหตุสมผล (Disputing of Irrational Beliefs) - มอบหมายการบ้านทางความคิด (Cognitive Homework) 	1. เพื่อให้สมาชิกได้มี โอกาสแสดงความรู้สึก ภาคภูมิใจในตนเอง <ul style="list-style-type: none"> 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่ม เห็นคุณค่าในตนเองและเกิด ความเชื่อมั่นในตนเอง 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่ม เข้าใจวิธีฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วย ตนเองเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น ในตนเอง
7	กระบวนการ สังเกตตนเอง – Observation) (13 พ.ย. 54)	เทคนิคการปรึกษาคู่มุ่นแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์และ พฤติกรรม <ul style="list-style-type: none"> - เทคนิคสอนหรืออธิบาย โดยตรง (Direct Teaching) - เทคนิคฝึกโต้แย้งเพื่อขัด ความคิดความเชื่อที่ไม่ สมเหตุสมผล (Disputing of Irrational Beliefs) 	เพื่อให้สมาชิกกลุ่มนี้ แบบแผนการปฏิบัติแห่งตน ด้านกระบวนการสังเกตตนเอง <ul style="list-style-type: none"> เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้สำรวจ ความคิด อารมณ์ พฤติกรรมของ ตนเองที่เป็นปัญหาของตนเอง เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกัน และกัน
8	กระบวนการ ตัดสินใจ (Judgement Process) (15 พ.ย. 54)	เทคนิคการปรึกษาคู่มุ่นแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์และ พฤติกรรม <ul style="list-style-type: none"> - การจินตนาการทางอารมณ์ อย่างมีเหตุผล (Rational Emotive Imagery) - เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) 	1. เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษา แบบแผนการปฏิบัติแห่งตน ด้านกระบวนการตัดสินใจ <ul style="list-style-type: none"> 2. เพื่อให้สมาชิกสามารถ ตัดสินใจแก้ปัญหาใน ชีวิตประจำวันได้

ครั้ง ที่	เรื่อง	ทฤษฎีและเทคนิคที่ใช้ใน การปรึกษากลุ่ม	วัตถุประสงค์
		- การได้ยังเพื่อขอจัดความเชื่อที่ ไม่สมเหตุสมผล (Disputing of Irrational Beliefs)	
9	การแสดงปฏิกริยา ต่อตนเอง (Self – Reaction) (17 พ.ย. 54)	เทคนิคการปรึกษากลุ่ม ^{แบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม} - การสรุปผลการให้คำปรึกษา - การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement)	1. เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษา มีแบบแผนการปฏิบัติแห่งตน ด้านการแสดงปฏิกริยาต่อตนเอง 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของ ตนเองด้านความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น
10	ยุติการให้ คำปรึกษา (20 พ.ย. 54)	เทคนิคการปรึกษากลุ่ม ^{แบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม} - การวางแผนการยุติการให้ คำปรึกษา - การสรุปผลการให้คำปรึกษา - การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement)	เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษา ^{ทบทวนขั้นตอนในการ เปลี่ยนแปลงความคิดความเชื่อ ที่ไม่เหมาะสมต่อแบบแผน การปฏิบัติตน} เพื่อให้สมาชิกกลุ่ม ^{ประเมินผลและอภิปรายถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้า ร่วมกลุ่ม} เพื่อให้สมาชิกกลุ่มน้ำ ^{ทักษะการฝึกคิดอย่างมีเหตุผล ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน} เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเห็น การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับ ตนเอง เพื่อสมาชิกกลุ่มได้บอกถึง ความรู้สึกในการเข้าร่วมกลุ่มนี้ เพื่อยุติการให้คำปรึกษากลุ่ม

โปรแกรมการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

กรังที่ 1 ปฐมนิเทศ สร้างสัมพันธภาพเบื้องต้น และรวมรวมข้อมูล

เวลา 90 นาที

สถานที่ ห้องให้คำปรึกษา
สื่อและอุปกรณ์

1. เอกสารหมายเลขอ 1.1 เทคนิคผ่อนคลายความเครียดแบบคลาสสิก (Classic relaxation Technique)

2. เอกสารหมายเลขอ 1.2 วัตถุประสงค์ กำหนดการ ระยะเวลาทำงานนี้ของสมาชิกกลุ่ม

3. ใบงานที่ 1.1 พัฒนาสัญญาในการเข้าร่วมกลุ่ม

4. ใบงานที่ 1.2 ตารางกำหนดการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

5. ใบงานที่ 1.3 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 1

6. ปากกา 10 ด้าม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างบรรยากาศระหว่างผู้ให้ปรึกษา และสมาชิกในกลุ่ม ได้รู้จักกัน รู้สึกผ่อนคลาย อบอุ่นเป็นกันเอง ยอมรับซึ่งกันและกัน กล้าที่จะเปิดเผยตนเอง และมีกำลังใจในการพัฒนาตนเอง

2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจความหมายของกระบวนการกรุ่น วัตถุประสงค์ ประโยชน์ ของกระบวนการกรุ่น และเกติการ มารยาทของกลุ่ม ตลอดจนได้ทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกและผู้ให้คำปรึกษา

3. เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกลุ่มอย่างต่อเนื่องและให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกลุ่ม

4. เพื่อให้สมาชิกได้ทราบถึงรายละเอียด กำหนดการ ตลอดจนระยะเวลาในการเข้าโปรแกรม

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลม

2. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวทักษะภาษาสมาชิก แนะนำตนเองกับสมาชิกกลุ่ม

3. ให้สมาชิกนั่งในท่าที่สบายหลับตาและให้สมาชิกกลุ่มฝึกผ่อนคลายความเครียด โดยให้ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคผ่อนคลายความเครียด (Relaxation) พูดคุยแนะนำสีียงที่นุ่มนวล รู้สึกผ่อนคลายตาม เอกสารหมายเลข 1.1 เทคนิคผ่อนคลาย ความเครียดแบบคลาสสิก (Classic Relaxation Technique)

4. ให้สมาชิกแต่ละคนแนะนำต้นเองกับสมาชิกในกลุ่ม โดยให้ครรเริ่มก่อนก็ได้ และกล่าวคำชมเชย (Reinforcement) คนที่แนะนำต้นเองก่อน จากนั้นให้สมาชิกทุกคน ได้แนะนำต้นเองต่อไปจนครบทุกคน

5. เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มซักถามเพื่อทำความรู้จักกันมากขึ้น
ขั้นดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษาอธิบายถึงรายละเอียดเกี่ยวกับวัสดุประสงค์ รายละเอียด กำหนดการ ระยะเวลาในการเข้าร่วมกลุ่ม หน้าที่ของสมาชิกและผู้ให้คำปรึกษา ให้สมาชิกได้ทราบ พร้อมทั้งประโภชันและข้อศึกษาที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้สร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วม กลุ่มอย่างต่อเนื่องและให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกลุ่ม เพื่อให้การดำเนินการเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แจกเอกสารหมายเลข 1.2 วัสดุประสงค์ กำหนดการและระยะเวลา บทบาทหน้าที่ ของสมาชิกกลุ่ม ให้กับสมาชิกกลุ่ม

3. ให้สมาชิกกลุ่มลงนามในพันธะสัญญาใบงานที่ 1.1 ในการเข้าร่วมกลุ่มให้ครบ 10 ครั้ง ตามตารางนัดหมาย

4. ให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นร่วมกันในกลุ่มในการกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะเข้าร่วมกลุ่ม 10 ครั้ง โดยโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ให้คำปรึกษาตามโปรแกรม ครั้งละประมาณ 90 นาที จำนวน 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 3 ครั้ง และบันทึกลงในใบงานที่ 1.2 ตารางกำหนดการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

ขั้นสรุป

1. ให้สมาชิกกลุ่มทำใบงานที่ 1.3 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 1

2. ผู้ให้คำปรึกษาตามความรู้สึกของสมาชิกที่ได้เข้าในกลุ่มในครั้งนี้

3. ผู้ให้คำปรึกษาและสมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้ากลุ่ม

4. ผู้ให้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถาม

5. นัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการให้คำปรึกษาครั้งต่อไป

6. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวขอบคุณสมาชิกทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มในครั้งนี้

การประเมินผล

สังเกตจากความสนใจ ตั้งใจรับฟัง ปฏิบัติตามกติกาอย่างดี ซักถามเมื่อไม่เข้าใจ ให้ความร่วมมือในการร่วมด้านโปรแกรม รวมทั้งสังเกตจากการแสดงความคิดเห็น การให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกกลุ่ม

ເອກສາຮ່າມຍາລຂ 1.1

ເຕັນິກພ່ອນຄລາຍຄວາມເຄີຍແບນຄລາສສົກ (Classic Relaxation Technique)

ເຕັນິກພ່ອນຄລາຍຄວາມເຄີຍແບນຄລາສສົກ (Classic Relaxation Technique) ວິລເລີຍ
(Villar, 1997b, pp. 39 - 40 ອ້າງສຶກໃນ ອນດີ ວິເສຍສຸວະຮົນ, 2550, ມັນທີ 18)

ຄໍາສັ່ງສໍາຫັນສາມາຊືກຄຸນ

“ຂອໃຫ້ຄູນຫລັບຕາ ເມື່ອຫລັບຕາແລ້ວ ຂອໃຫ້ຄູນໄຟເລີຍທຸກເສີຍທີ່ຄູນໄດ້ຢືນ ຄູນໄດ້ຢືນ
ເສີຍເກົ່າງປະປັບປຸງ ເສີຍຈອງຈັນ ປຳພູດຂອງຈັນ ຄູນຮູ້ສຶກວ່າຮ່າງກາຍຂອງຄູນກ່ອຍ ພ່ອນຄລາຍ
ຄູນໄດ້ຢືນເສີຍຄອນໆນ ບາງຄັ້ງເບາ ບາງຄັ້ງດັ່ງ ຂະໜະທີ່ຄູນໄດ້ຢືນເສີຍແລ່ລ່ານີ້ ຄູນຍິ່ງຮູ້ສຶກເຢືອກເຢັນ
ສັນ ເນັ້ນ ໄນວ່າເສີຍໄດ້ ທີ່ຄູນໄດ້ຢືນ ຈາກນີ້ຕ້ອໄປ ເສີຍຝຶກ໌ເກົ່າ ເສີຍພຸດ ເສີຍປະຫຼຸ ເປີດ ປິດ
ເສີຍໄວ ເສີຍກະແວນ ຄວາມເຄລື່ອນໄຫວ ຈະທຳໄຫ້ຄູນຮູ້ສຶກ ສາຍນາກເຂົ້ນ ສັນສຸນ ເຢືອກເຢັນ
ເນັ້ນ ພ່ອນຄລາຍ

ຄູນຮູ້ສຶກພ່ອນຄລາຍບົຣເວນຕີຣະ ຄູນຈາກປະຫຼາດໃຈວ່າເກີດຂະໄວ້ເກີດຂັ້ນຈະທຳ
ໄຫ້ຄູນເປັນອ່າງໄວ ຢິ່ງຄູນປະຫຼາດໃຈມາກເທົ່າໄດ້ ຄູນຈະພ່ອນຄລາຍນາກເຂົ້ນທ່ານັ້ນ ຢິ່ງມີຄໍາຄາມມາກ
ຫວີ້ອີ່ມ່ວ່າແນ່ໄຈ ຄູນກ່ຽວໜັກສັນສຸນ ເນັ້ນ ສາຍ ສັນນາກເຂົ້ນ

ຄູນຮູ້ສຶກສາຍ ພ່ອນຄລາຍ ທີ່ລໍາຄອບອງຄູນ ໄກລ່ອງຄູນ ຄູນຮູ້ສຶກພ່ອນຄລາຍທີ່ແບນ
ມີອີ່ໄດ້ພັກ ສັນຜັດເກົ່າອີ້່ ຢິ່ງທຳໄຫ້ຄູນເຢືອກເຢັນ ສັນ ສາຍ

ຄູນຮູ້ສຶກຢືນຄວາມເຄລື່ອນໄຫວບົຣເວນຫຼັກອົກ ຖຸກ ລມໜາຍໃຈເຂົ້າ ຮາຍໃຈອົກ ເຂົ້າ ອອກ
ເຂົ້າ ອົກ ຄູນຮູ້ສຶກພ່ອນຄລາຍອ່າງລົກ ມາກເຂົ້ນ ຄູນຮູ້ສຶກພ່ອນຄລາຍບົຣເວນຫຼັກອົກ ທ້ອງ ທ້ອນນ້ອຍ
ຄູນຮູ້ສຶກວ່າຫລັງຂອງຄູນພິງອູ່ກັບພັກເກົ່າອີ້່ ກັນ ດັນຫາ ໄດ້ພັກບັນເກົ່າອີ້່ ຄູນຮູ້ສຶກວ່າໄດ້ຮັບ
ການປະກັບປະກອງ ປິດຕະລີ ສາຍ ຮູ້ສຶກຢືນເກົ່າຂອງຄູນໃນຮອງທ້າ ພັກນັພື້ນ ຄູນຮູ້ສຶກສັນ
ເນັ້ນ ສາຍ”

เอกสารหมายเหตุ 1.2

วัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรม

1. เพื่อช่วยให้เกิดบรรยายกาศแห่งสัมพันธภาพที่อบอุ่น
2. เพื่อที่จะเรียนรู้ในการให้ความไว้วางใจในตนเองและผู้อื่น
3. เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกได้รับนายความรู้สึกในใจ
4. เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็น
5. เพื่อให้เกิดการรับฟัง รับรู้ความรู้สึก ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้เข้าใจ ความรู้สึก และความต้องการซึ่งจะเป็นพื้นฐานทางความคิด เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง นำไปสู่การ ปรับวิถีทัศน์ที่กว้างไกล
6. เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกเกิดการตระหนักรู้ในตนเองและผู้อื่น
7. เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกเกิดการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ รู้จักยอมรับ พฤติกรรมที่เป็นปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ได้โดยเน้นกระบวนการคิด วิเคราะห์ อย่างสมเหตุสมผล
8. เพื่อให้สมาชิกได้ปรับปรุงและพัฒนาตนเองในการคิดอย่างสมเหตุสมผล สามารถ เปลี่ยนความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม ซึ่งจะส่งผลต่อแบบแผนการปฏิบัติงานสำหรับผู้ป่วย โรคเบ้าหวาน ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
9. เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาอุปสรรคของกลุ่มสมาชิกในการตัดสินใจที่เหมาะสม กับตนเองทั้งในปัจจุบันและอนาคตในทุกด้าน

กำหนดการและระยะเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ให้คำปรึกษา ตามโปรแกรม ครั้งละประมาณ 90 นาที จำนวน 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 3 ครั้ง

บทบาทและหน้าที่ของสมาชิก

1. ทุกคนสามารถเปิดเผยให้ผู้อื่นได้ทราบว่าท่านกำลังคิดอะไร สิ่งที่ท่านพูดหรือผู้อื่นพูด ย้อมมีความสำคัญ ถ้าท่านพูดจะเป็นการกระคุนให้ผู้อื่นพูดด้วย
2. หากสงสัยตั้งใจให้ถูก บางครั้งสิ่งที่ท่านถูก อาจเป็นสิ่งที่ผู้อื่นก่อมากรุ๊ด้วย เหมือนกัน
3. เมื่อมีโอกาสพูดขอให้พูดเพื่อแสดงความคิดเห็น และเปลี่ยนประสบการณ์แก่สมาชิก อื่น และเมื่อมีโอกาสฟังขอให้ฟังใจฟัง

4. เต็มใจยอมรับความคิดเห็นแง่บุนถื่น ๆ อย่างนีเหตุผล ขอให้ใช้สติไตร่ตรองความคิด
ความเชื่อ ให้มีความถูกต้องเหมาะสม

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ใบงานที่ 1.1

ใบพันธะสัญญา

การเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

ข้าพเจ้า..... ยินดีเข้าร่วมกลุ่ม

การปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมเพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้า โดยข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามกฎ กติกาของกลุ่มดังนี้

1. ข้าพเจ้าจะให้คำว่าลับหรือเผยแพร่มีผู้ดูถูกคนเองไม่ใช้คำว่าเรา
2. ข้าพเจ้าจะเปิดเผยตนเองให้สามารถท่านอื่นทราบ
3. ข้าพเจ้าเก็บเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นและเข้าร่วมกลุ่มไว้เป็นความลับ
4. ข้าพเจ้าจะเป็นผู้ฟังที่ดี ฟังผู้อื่นพูดด้วยความตั้งใจ และทำความเข้าใจกับสิ่งที่เขาพูด
5. ข้าพเจ้าจะถามคำถามเมื่อมีสิ่งที่อยากรู้เพิ่มเติม เพราะอาจเป็นสิ่งที่ผู้อื่นอยากรู้เช่นกัน
6. ข้าพเจ้าจะเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็นบ้าง จะไม่พูดเพียงคนเดียว
7. ข้าพเจ้าจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเข้าร่วมกลุ่มของกลุ่ม
8. ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อแก้ไขปัญหาของสมาชิกอื่น
9. ข้าพเจ้ายินดีที่จะรับฟังข้อเสนอแนะของสมาชิกอื่น
10. ข้าพเจ้าจะไม่พูดคุยกันเป็นกลุ่มย่อยในขณะที่เข้าร่วมกลุ่ม

ข้าพเจ้าขอสัญญาว่าจะเข้าร่วมกลุ่มจนครบ 10 ครั้ง ตามวัน เวลาที่กำหนด และจะให้ความร่วมมือตามกิจกรรมของโปรแกรม มีความตั้งใจที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่ม

จึงลงนามไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ..... ผู้ให้สัญญา
(.....)

ลงชื่อ..... ผู้ให้คำปรึกษา
(.....)

ลงชื่อ..... พยาน
(.....) ลงชื่อ.....

ใบงานที่ 1.2

ตารางกำหนดการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เวลา	สถานที่
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			

ชื่อ ..... นามสกุล.....

ใบงานที่ 1.3
ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่ม

1. ความรู้สึกหลังเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

---

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

ชื่อ ..... นามสกุล .....

โปรแกรมการปรึกษาคู่มุมมองพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

ครั้งที่ 2 การสร้างสัมพันธภาพ

เวลา 90 นาที

สถานที่ ห้องให้คำปรึกษา

สื่อและอุปกรณ์

1. กระดาษรูปหัวใจ 5 แผ่นตัดแบ่งครึ่งตามแนวที่แตกต่างกัน
2. ใบงานที่ 2.1 ประวัติของผู้นั้น
3. เอกสารหมาย曆 2.1 ความรู้เรื่องโรคเบาหวาน
4. โน๊ตบุ๊คและโปรแกรม Power Point เรื่องโรคเบาหวานพร้อมเครื่องฉาย
5. ปากกา 10 ด้าม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างบรรยากาศในการให้คำปรึกษา ให้สมาชิกได้รู้จักกัน สร้างความอ่อนช้อยเป็นกันเองยอมรับซึ่งกันและกัน กล้าที่จะเปิดเผยตนเอง มีกำลังใจในการพัฒนาตนเอง
2. เพื่อให้สมาชิกคู่มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเบาหวาน

วิธีดำเนินการ

กิจกรรมที่ 1 สร้างสัมพันธภาพ

ขั้นนำ

1. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลม

2. ผู้ให้คำปรึกษาสร้างสัมพันธภาพ เน้นการสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น มีความปลดปล่อย

ไว้วางใจซึ่งกันและกันในการเข้าอกลุ่ม ให้การยอมรับ รับฟังอย่างใส่ใจ มีท่าทีเป็นมิตร จริงใจ

3. ทบทวนการเข้าอกลุ่มครั้งก่อนทำให้เราได้รู้จักและสร้างความคุ้นเคยกัน ตลอดจน

ทราบถึงข้อตกลง กติกาการกลุ่มแล้ว และเน้นการรักษาความลับของสมาชิกคู่มุมจากการเข้าอกลุ่ม ในแต่ละครั้ง

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกได้ทำความรู้จักกันมากขึ้น โดยใช้กิจกรรม “เพื่อนสนิท”

ผู้ให้คำปรึกษาใช้แจงสมาชิกให้ทราบถึงกติกาและวิธีการเล่นกิจกรรมเพื่อนสนิท โดยผู้ให้คำปรึกษา แจกบัตรให้กับสมาชิกแล้ว ให้สมาชิกนำบัตรของตนไปต่อ กับเพื่อนให้ได้รูปหัวใจเมื่อสมาชิกได้พบ

คู่ของตนแล้วให้ซักถามทำความรู้จักกับคู่ของตนให้นานที่สุดในเวลา 5 นาที พร้อมทั้งให้สมาชิก เที่ยนรายละเอียดลงในใบงานที่ 2.1 ประวัติของฉัน ที่แจกให้ เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ชื่อ นามสกุล ชื่อเล่น
2. ระยะเวลาของการป่วยเป็นโรคเบ้าหวาน
3. อาหารที่ชอบรับประทาน
4. มีวิธีการดูแลตนเองอย่างไรเมื่อป่วยเป็นโรคเบ้าหวาน
5. สิ่งที่ภูมิใจมากที่สุด
6. ข้อดีและข้อเสียของตนเอง
7. หากเหลือเวลาอีก 1 สัปดาห์ก่อนที่จะเสียชีวิตสิ่งที่นั้นจะทำกืออะไร
8. คิดประจำใจของตนเอง

หลังจากครบ 5 นาที ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกแต่ละคนแนะนำคู่ของตนเองให้สมาชิก ท่านอื่นรู้จักโดยมีรายละเอียดดังที่กล่าวไว้ข้างต้นจนครบถ้วน

1. ผู้ให้คำปรึกษาใช้ทักษะการปรึกษากลุ่ม (Group Counseling) ได้แก่ การฟัง การใช้ คำนึงปล่อยเปิดและปลายปิด การสะท้อนความรู้สึก การตีความ การสรุปความ และ การรักษา ความลับกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกมีความไว้วางใจ อบอุ่น ปลอดภัยยอมรับซึ่งกันและกันและกล้าที่จะ เปิดเผยตนเอง

ขั้นสรุป

ผู้ให้คำปรึกษาสรุปว่าแต่ละคนมีประสบการณ์ชีวิตที่มีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย แตกต่างกัน ไป ซึ่งจากเกิดความคิด ความเชื่อและมุมมองที่แตกต่างกันไป ส่งผลให้แสดงอารมณ์และ พฤติกรรมที่ต่างกัน การรู้จักตนเองเป็นพื้นฐานให้ยอมรับตนเองและแสดงความเป็นตนเองให้ผู้อื่น ได้รู้จัก ดังนั้นในการอยู่ร่วมกันจึงต้องทำความรู้จัก เข้าใจ และยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นคิด และกระทำ จะทำให้สามารถปรับตัวในการอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขและการที่สมาชิกได้สำรวจตนเองเห็น คุณค่าที่มีอยู่ในตนเอง มีความรู้สึกที่ดีต่อง自我 จะมีพลังความสามารถที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

กิจกรรมที่ 2 ความรู้เรื่องโรคเบ้าหวาน

ขั้นนำ

1. ผู้ให้คำปรึกษาแจกเอกสารหมายเลขอารบิก 2.1 ความรู้เรื่องโรคเบ้าหวาน ให้สมาชิกได้ศึกษา

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษานำเข้าสู่เนื้อหาความรู้เรื่องโรคเบ้าหวานโดยใช้เทคนิคสอนหรืออธิบาย

โดยตรง (Direct Teaching) ประกอบกับการฉาย Power Point เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดการเรียนรู้ และเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเบาหวาน

2. ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคการสอนซัก (Probing) เพื่อให้สมาชิกกลุ่มให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับโรคเบาหวาน

ขั้นสรุป

1. ผู้ให้คำปรึกษาและสมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเบาหวาน และสิ่งที่สมาชิกกลุ่มเคยรับรู้มาเกี่ยวกับโรคเบาหวาน

การประเมินผล

สังเกตจากความสนใจ การรับฟัง การปฏิบัติตามกติกาอย่าง การซักถามปัญหาต่าง ๆ การแสดงความคิดเห็น ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม พิจารณาจากความสามารถในการตอบคำถาม

ใบงานที่ 2.1 ประวัติของฉัน

ชื่อ นามสกุล..... ชื่อเล่น.....

ระยะเวลาของการป่วยเป็นโรคเบาหวาน

.....
.....

อาหารที่ชอบรับประทาน

.....
.....

มีวิธีการดูแลตนเองอย่างไรเมื่อเป็นเบาหวาน

.....
.....

.....
.....

สิ่งที่ภูมิใจมากที่สุด

.....
.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

ข้อดีและข้อเสียของคนเอง

หากเหลือเวลาอีก 1 สัปดาห์ก่อนที่จะเดิมชีวิตสิ่งที่ฉันจะทำคืออะไร

คติประจำใจของคนเอง

卷之二十一

ପ୍ରକାଶକ

៤៨៩

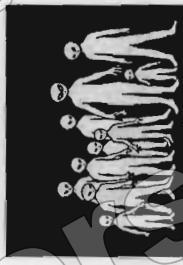
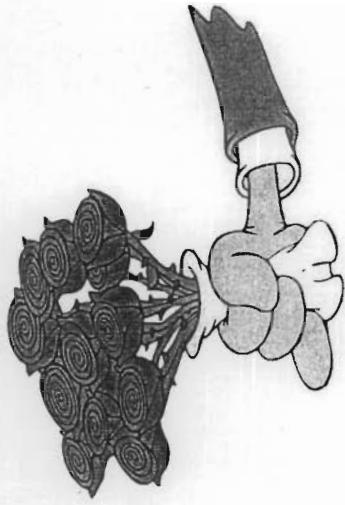
ក្រសួងពេទ្យ

សិរីអារម្មណ៍

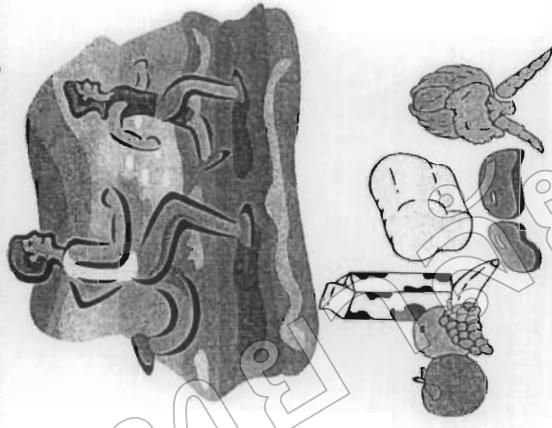
ရခိုင်မြေပို့ဆောင်ရွက်မှုများမှာ အမြတ်မြတ်စွာ လုပ်နည်း ပေါ်လဲပေါ်လဲ ဖြစ်ပါသည်။

1. អាមេរិកណាគារមួយនាយករដ្ឋមន្ត្រី
ការពារតីចូលនឹងទូទាត់ការពិភាក្សាបំផុត

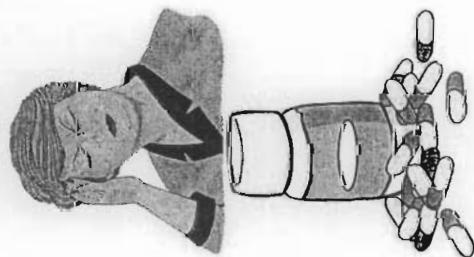
2. กรณีพนักงานพนักงานประจำในผู้ที่มีความต้องการเป็นงานทางด้านกิจกรรมทางวัฒนธรรม 6 - 10 นาที

8. ພາຫຼ້ນວ່າ ຕ້ອງຈະລືບນໍວນປ່ອຍ ແຕ່ນໍາຮາຍອາໄມ່ພົນວາກຮັດຈຳກ່າວ
ນອກຈາກກົມຽະດັນຕາໃນສືອດສູງນາກເພິຍອຍ່າງເຊີຍ

3. ການຄ່ຽດຂໍ້ວັນ ທ່ານອຸນຕົນ
ພໍານາໃຫ້ນອຍຕັນນຳຕາເຫັນ
ເນື້ອ ໂດຍ ໄດ້ມີກຳ
4. ອັນເຫັນ ຈາກຫຼື ວົງຂອງອາຊີອານຸ
ຊີ້ວິດີຕໍ່ວັນກັນໂຮງເຫຼືອທົກລອງຄວນ
ໄດ້ສະອອຫຼວດຫຼາຍກູດຕຸ້ນລົມ

ອາກະນອນໂຄຫະກາດ

- ດ້າຍີສສາວບ່ອຍແລກຈຳຈຳນັນນານາ
- ກຮະຫຍຸນ ຂອຍເຊື້ອ ຕັ້ງໜໍ່ຫຼາກກ່າວປັກຕິ
- ຮັບປະກາດອາກຮູ່ທ່ານກົດດັງ ຍອມພະສິ່ງເຫຼືອ
- ກົນຕາມເຫຼືອໂພົບພະນັກງານວິວກາມອົບປະກິດ
- ປາດເສີບຕານຄ້ານັ້ນ້ອງ ທ່ານຄະນູນປົກຕິກ່າວ
- ເປັນພະຍາກອື່ນຢ່າເມື່ອຕົກສົງກາຍເມຍ
- ຄານສູ່ສັກທາງພະລັດລົງ

ຜູ້ນີ້ອາກຮູ່ຕັ້ງກົດຕາມເຫຼືອຫຼັງນີ້ ດຽວກັ້ວງການຮັດຈຳກ່າວ
ນັ້ນຕາມໃນເສີດໃຫ້ຫຼັງວ່າສູ່ມາຫາວານຫຼັງໄວ້ ເຖິງຮັນບຸກຄົດທີ່ໄປກົດ
ໃຫ້ວິປະກາດຮຽນຮັດຈຳກ່າວໃຫ້ເສີດຫຼັງກົດກຳ

ກາວໝາຮກສ້ອນຈຳກົດປະກາດ

ຄໍາຫາກີ່ປ່າຍໝາຫວານ “ມຸນແລດນອງທີ່ຈັດຕະໂຄນອາງ ໄນຖືກຕ້ອງ

ຂະໜາດໃຫ້ກົດກາວໝາຮກສ້ອນ ທີ່ຈັດຕະໂຄນອາງ ໄນຖືກຕ້ອງ
ຈະກໍໄປໃຫ້ກົດກາວໝາຮກສ້ອນ ທີ່ຈັດຕະໂຄນອາງ ໄນຖືກຕ້ອງ
ເຮືອງທີ່ຕໍ່ກຳລູ່ທີ່ສຸດ ແລະເປັນສາຫະຫຼຸດທີ່ກຳລູ່ທີ່ຕໍ່ກຳລູ່ທີ່ສຸດ
ແລະເປັນສິບຫຼົງໄສ້ ແປ່ງເປັນ 2 ປັບປຸງ

1. ກາວໝາຮກສ້ອນເລືອດຕໍ່າ ມີອາກເຫັນເຊື່ອອອກ ມືອເຫັນ ໂດຍຕັ້ງ ທີ່ວ

ຟ້າ ກາວໝາຮກສ້ອນເລືອດຕໍ່າ ມີອາກເຫັນເຊື່ອອອກ ມືອເຫັນ ໂດຍຕັ້ງ ທີ່ວ
ປາວຕັ້ງຮັບ ຕາພ່ານ້າວ ຈົ່ງຮັບ ມືນຈົງ ຮຸນດສົດ ແລະເປັນສິບຫຼົງ

ຟ້າ ກາວໝາຮກສ້ອນເລືອດຕູ້ງ ມີອາກປິສສາວະນຸຍ່ອຍ ອົນເພົດ ເນື້ອຫາກ
ຄົ່ນໄສ

ກາວໝາຮກສ້ອນເລືອດຕູ້ງ ກະຮ່າຍນໍາ ບໍາຄອມເໜັງ ດັ່ງຕາມໃນລົດສູງຈຳຫຼັນ
ຈະມີອາກເຫັນ ມີເງົ່າ ພົມດຕິ

ຟ້າ ກາຣີຕິຫຼູ້ ຜ່າຍຈະມີກາຣີຕິຫຼູ້ ໄດ້ງາມ ເນື້ອຈາກຄວາມຕໍ່າມາການໂຮກ
ຕດຕົງ ທີ່ພົນມ່ອຍ ສົດ ເປັນແຜດຫຼົງໄດ້ງາມທ່າຍຍາກ ບໍລວມທີ່ຕົດເກືອໂຕ
ນ່ອຍ ຕົວ ຊົ່ວພົບ ຈາກນັບ ວິກແຮງ ອ້ວຍວະຕືບພົນຖຸ ວະນິກທາງດິນຫາຍິງ
ຮະນິກທາງດິນປັບຕ້າວ ອາການເສດງ ຕົວ ມີໃຈ ມີກາຮັກຕະຫຼາມວຽກແນ້ນ
ນ່ອຍໃກຕື່ອດກັບຜູ້ປ່າຍໂຄຮະນິກທາງດິນຫາຍິງ ເຕັມ ວັນໂຮກ ໄຫ້ວັດ
ເນື້ອນໄງ້ ທີ່ຮ່ອມມື້ ພໍອມມື້ ພໍອມມື້ ພໍອມມື້ ພໍອມມື້ ພໍອມມື້

2. ກາວໝາຮກສ້ອນເຮືອດຫຼວງ ມີກົດນີ້ອີ່ປ່າຍໝາຫວານນານ ໂດຍໄກ

ຟ້າ ກໍາໄວ ພົດເລືອດຫຼວງ ໃຫ້ຕົບຫຼວດນີ້ ກໍາໄວກົດນີ້ອີ່ປ່າຍໝາຫວານ

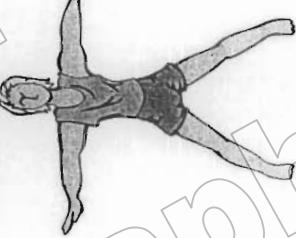
ມີການເຈັນແນ່ນຫັນຫຼຸດ ຫັງໃຈລືມຫຼາ ເສີບຫຼົງໄດ້

ຟ້າ ກໍາໄວ ພົດເລືອດຫຼວງ ພົດເລືອດຫຼວງ ພົດເລືອດຫຼວງ ພົດເລືອດຫຼວງ

1. การควบคุมอาหาร

2. การออกกำลังกาย

การควบคุมอาหาร

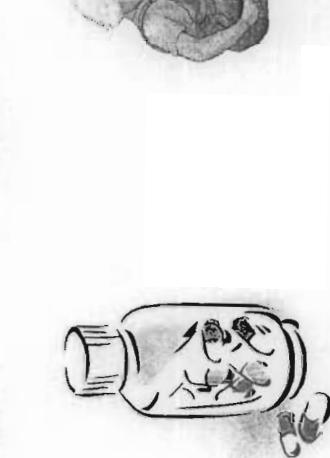

การควบคุมอาหารมีส่วนรับผิดชอบต่อสุขภาพโดยรวมของร่างกาย ในการรับประทานอาหาร มีผลต่อการทำงานของร่างกายในระยะยาว ดังนี้

1. ช่วยลดภาระการทำงานของตับและต่อมไร้ท่อ ให้ทำงานได้ดีขึ้น
2. ช่วยลดภาระการทำงานของหัวใจ ให้ทำงานได้ดีขึ้น
3. ช่วยลดภาระการทำงานของปอด ให้ทำงานได้ดีขึ้น
4. ช่วยลดภาระการทำงานของกระดูก ให้แข็งแรงขึ้น
5. ช่วยลดภาระการทำงานของสมอง ให้ทำงานได้ดีขึ้น

3. การใช้ยา

4. การดูแลสุขภาพ

1. การรับประทานอาหารที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย เช่น การรับประทานอาหารที่มีไฟเบอร์สูง เช่น ผักและผลไม้ ช่วยให้ระบบ��化ดีขึ้น และช่วยลดภาระการทำงานของตับ
2. การรับประทานอาหารที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย เช่น การรับประทานอาหารที่มีไขมันสัมภาระ เช่น ไข่แดง นม ไขมัน植物油 ช่วยให้ร่างกายได้รับพลังงานที่จำเป็น
3. การรับประทานอาหารที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย เช่น การรับประทานอาหารที่มีโปรตีน เช่น ไข่ขาว นม นมสด ช่วยให้ร่างกายได้รับสารอาหารที่จำเป็น
4. การรับประทานอาหารที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย เช่น การรับประทานอาหารที่มีวิตามินและแร่ธาตุ เช่น แคลเซียม แมกนีเซียม ฟอสฟอรัส ช่วยให้ร่างกายได้รับสารอาหารที่จำเป็น
5. การรับประทานอาหารที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย เช่น การรับประทานอาหารที่มีไฟเบอร์สูง เช่น ผักและผลไม้ ช่วยให้ระบบ消化ดีขึ้น และช่วยลดภาระการทำงานของตับ

การดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเบาหวานที่มีความรุนแรงต้องการรับประทานอาหารที่มีไฟเบอร์สูง เช่น ผักและผลไม้ ช่วยให้ร่างกายได้รับพลังงานที่จำเป็น แต่ต้องคำนึงถึงความต้องการของร่างกาย เช่น การรับประทานอาหารที่มีไขมันสัมภาระ เช่น ไข่แดง นม ไขมัน植物油 ช่วยให้ร่างกายได้รับพลังงานที่จำเป็น

1. รับประทานอาหารที่มีไฟเบอร์สูง เช่น ผักและผลไม้ ช่วยให้ร่างกายได้รับพลังงานที่จำเป็น
2. รับประทานอาหารที่มีไขมันสัมภาระ เช่น ไข่แดง นม ไขมัน植物油 ช่วยให้ร่างกายได้รับพลังงานที่จำเป็น
3. รับประทานอาหารที่มีโปรตีน เช่น ไข่ขาว นม นมสด ช่วยให้ร่างกายได้รับสารอาหารที่จำเป็น
4. รับประทานผักให้มาก เช่น ผักกาด ผักบุ้ง ผักกาดขาว ผักกาดเขียว ช่วยให้ร่างกายได้รับสารอาหารที่จำเป็น
5. รับประทานน้ำดื่มน้ำอุ่น เช่น น้ำอุ่น น้ำเย็น ช่วยให้ร่างกายได้รับน้ำที่จำเป็น

อาหารสำหรับผู้ป่วยทางการหายใจ

อาหารสำหรับผู้ป่วยทางเดินหายใจและประสาท

1. ห้องรับประทาน

สังขยา ลดครั้งช้อน อาหารร้อนๆ เศียรโภภัตต์ ไก่ย่าง ไข่ต้ม แหลก หมูหวาน อื่นๆ ฯลฯ
 ครั้งเดือน ประมาณนาอาทิตย์ น้ำเชือก น้ำเดือด โภภัตต์ เชื้อรังคัมพูชา ถังนม
 ชามหวาน น้ำผลไม้ ไข่ต้ม น้ำมะเขือเทศ ควรร้อนๆ น้ำเปล่า ถ้าติดลมหายใจ
 ตื้นๆ กินมากๆ ควรใส่สำนักน้ำทันท่วงทัน หรือครีมเทียน ควรใส่ในน้ำจิบอ่อนๆ ให้น้ำ
 หรือน้ำตาลเพิ่มแทน ถ้าตื้นๆ กิน ควรลิ้มน้ำพร่องๆ ให้น้ำ

1. ซอสมะเขือเทศ ซึ่งอร่อย ใช้เวลา มีสารอาหารต่อ 1 เม็ด มี 2 กิโลแคลอรี่ ใน 1 ช้อน มี 4 กิโลแคลอรี่ ใช้รับประทานได้แต่ไม่มากินไป
2. แซนคัฟาร์น หรือปูน้ำตก ไม่มีสารอาหาร
3. น้ำตาลพุด โภภัตต์ หรือซุปบินช้อต น้ำตาลชนิดป่นผ่านตาลจากพอร์ตูนี ไม่ต้องร้อนประทาน นำตาลลงน้ำต้มต่อไป

การรับประทานให้เล็กๆ หน่อยๆ เหมาะสมและต่ำกว่ามาตรฐานการทำให้ระดับ
 น้ำตาลในเลือดต่ำลง ช่วยลดภาระการทำงานของกล้ามเนื้อ ทำให้สูญเสียเร็วลง
 พัฒจางและแห้งแล้งลงลงมาที่ลำไส้ที่ต่ำๆ ทำให้ท้องตื้ด ไม่ร่างกายที่ดีน้ำตาล หากออก
 กิจกรรมเพิ่มพอร์ต ก็จะช่วยลดน้ำตาลในเลือดลง เป็นส่วนที่สำคัญในการรักษา
 มากพอที่จะลดความต้านต่อในเลือดได้ น้อมใจนี้ การลดลงกำลังกายลงทำให้
 ไข้หายดีขึ้นอย่างมาก แต่ต้องรับประทานรากยา ไวท์ร้อนน้ำตกน้ำแข็ง กล่าวคือ ดาวน์เจ็ทิน
 ผักบุ้ง ถึงจะทำเป็นอาหาร ตัวอย่างเช่น ส้มจัด ยำ ส้มต้ม ผัดเผ็ด เป็นต้น อาหารเหล่านี้
 มีสารอาหารต่อ นอกจากนั้นยังมีการอาหารที่รีบมาก ไฟเบอร์ ซึ่งทำให้การดูดซึม

รับประทานได้เมื่อฟื้นตัวช้อน

“ได้แก่” อาหารพอกเป็นชั้น ปัจจุบันอาหารแบบปัจจุบัน “ไม่จัดกัด”
 บ้านวัน ถ้าผู้ป่วยไม่อ้วนมาก เนื้องจากลดอาหารจัดพอกเป็นทำให้ห้องพัฒนาการพวก
 ไข่มุนอาจเป็นผลทำให้ไข่มุนสูบและเพิ่มเนื้อสัตว์ทำให้หน้าที่ของ “ได้แก่” ไปเร็วขึ้น
 ผลไม่นั้นต้องจัดกัดเป็นน้ำในครัวรับประทานผลไม้ที่มีรสหวานจัด

การออกกำลังกาย

การออกกำลังกาย เป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยควบคุมคุณภาพดี
 น้ำตาลในเลือด ให้อ้อยในเกณฑ์ที่ปกติหรือใกล้เคียงปกติมากที่สุด

การออกกำลังกาย หมายถึง การมีกิจกรรมเสริมชา奸กิจวัตร

ประจำวัน การออกกำลังกายที่เหมาะสม ทำให้สูญเสียเร็วลง
 ประจำวัน การออกกำลังกายที่เหมาะสมและต่ำกว่ามาตรฐานการทำให้ระดับ

น้ำตาลในเลือดต่ำลง ช่วยลดภาระการทำงานของกล้ามเนื้อ ทำให้สูญเสียเร็วลง
 พัฒจางและแห้งแล้งลงลงมาที่ลำไส้ที่ต่ำๆ ทำให้ท้องตื้ด ไม่ร่างกายที่ดีน้ำตาล หากออก
 กิจกรรมเพิ่มพอร์ต ก็จะช่วยลดน้ำตาลในเลือดลง เป็นส่วนที่สำคัญในการรักษา
 มากพอที่จะลดความต้านต่อในเลือดได้ น้อมใจนี้ การลดลงกำลังกายลงทำให้

ไข้หายดีขึ้นอย่างมาก แต่ต้องรับประทานรากยา ไวท์ร้อนน้ำตกน้ำแข็ง กล่าวคือ ดาวน์เจ็ทิน
 ผักบุ้ง ถึงจะทำเป็นอาหาร ตัวอย่างเช่น ส้มจัด ยำ ส้มต้ม ผัดเผ็ด เป็นต้น อาหารเหล่านี้
 มีสารอาหารต่อ นอกจากนั้นยังมีการอาหารที่รีบมาก ไฟเบอร์ ซึ่งทำให้การดูดซึม

ระดับน้ำตาลในเลือดลดลง นอกร้านค้ากิจกรรมกำลังภายในผู้ป่วยหมายความ
จะรับ ใบอนุญาตมาบานาหราโดยจะรับ “ได้” ก็

1. เพิ่มน้ำหนักเป็นหลังศี๊ดงาน

2. ลดระดับโคเตสเตรออลและไขว้รักษาไว้

3. ความตื้นให้ติดตั้ง

4. การเต้นของหัวใจและพังไกเดชะจะลดลงทำให้หัวใจช้าลง ทำให้หัวใจช้า

5. เพิ่มการขยับของหัวใจ “ไปสู่เนื้อเยื่อต่างๆ และลดความ
หนาแน่นของตัวอ่อน

6. ระดับน้ำตาลในเลือดลดลง เนื่องจากอินซูลินออกฤทธิ์ลด

ให้

น้ำ

7. กรณีหลอดรับน้ำท่วมต้องถอดหัวร่างกายดูแล้ว

8. รักษาตัวชั่วคราว ผ่อนคลาย ดูแลพิเศษ อารมณ์เปลี่ยนไป

การลดหัวร่างกาย สามารถเลือกได้หลาบน้ำทางผู้ป่วยหมายความ

สามารถเลือกวิธีการลดหัวร่างกายที่เหมาะสมกับคนเดียวได้ หาก

ไม่แน่ใจควรปรึกษาแพทย์เพื่อปรึกษาเรื่องยาที่ใช้ อาการ

ของโรค อาทัย นำหนักตัว โรคแทรกซ้อนต่อไป

บุคลากรร่วมสำหรับการออกกำลังกายในผู้ป่วยหมายความ

1. ในผู้ป่วยหมายความที่การควบคุมระดับน้ำตาลอยู่ไม่ดี การออกกำลังกายที่ไม่เหมาะสมลงทำให้การควบคุมระดับน้ำตาลที่ไม่ดีอยู่แล้ว บีบพิษมากขึ้น การออกกำลังกายที่ไม่เหมาะสมลงทำให้เกิดภาวะน้ำราก้อนตามมา ในผู้ป่วยที่ควบคุมระดับน้ำตาลต่ำลงแล้วต้องระวังไม่ให้เกิดภาวะดับน้ำตาล ในสืดอุดตันในปอดจากการออกกำลังกาย
2. ในผู้ป่วยที่ต้องทำการปั๊มน้ำเสียหมายความ เช่น ผู้ป่วยเบาหวานที่มีอาการพัฒนาไปทางทางเดินหายใจ แต่ต้องรับประทานสีสันต์อ่อนต่อไป โภชนาต์ต้องการลดหัวร่างกายที่มีการลดลงของหัวร่างกายที่ต้องการลดลง
3. ผู้ป่วยหมายความมีโอกาสเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ滴血 ได้ดูงดออกครรภ์ที่เป็นโดยที่ผู้ป่วยไม่รู้ตัว การออกกำลังกายมากเกินไปจะทำให้เสื่อมไปเสียงหัวใจไม่เพียงพอเกิดภาวะหัวใจขาดเลือด มือการเจ็บแยบหน้าอกหัวใจตันผิดปกติ ความดันโนติดติดลงซึ่งเป็นอันตรายมาก ผู้ป่วยหมายความที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจบกพร่องที่ผู้ป่วยที่มีความดันโลหิตสูง หรือไขมันในเลือดสูง ก่อนเริ่มวางแผนการออกกำลังกายควรปรึกษาแพทย์

B
U
U
N
I
V
E
R
S
I
T
Y

วิธีการออกกำลังกาย

1. ก่อนเริ่มออกกำลังกาย ควรผ่อนคลายร่างกาย โดยหายใจลึกๆ ช้าๆ ประมาณ 30 นาที แล้วออกกำลังกาย ให้กระหึ่มตามท่าที่ได้ตั้งไว้
2. การออกกำลังกายในระบบแยกไม่ควรออกกำลังกายจนหนักมากนัก ควรค่อยๆ เพิ่มเวลาในการออกกำลังกาย
3. ควรออกกำลังกายวันละ 20 – 30 นาที เป็นอย่างน้อย โดยรีบออกกำลังกายระยะสั้น ๆ 5 – 10 นาทีก่อน และพักผ่อนระหว่างออกกาย พักอยู่ทุก 2 – 4 สักครู่
4. ควรออกกำลังกายทุกวัน หรือสักวันสองวัน 3 – 5 ครั้ง โดยก่อนออกกำลังกาย ควรมีการผ่อนร่างกาย เช่น มีกดับเบิร์ช วิ่งที่ริมแม่น้ำ ได้ผลดี คือ การเดินช้าๆ และค่อยๆ เร็วขึ้น ควรตั้งนิ่งรอนอน 5 นาที เป็นกรอบอุ่นร่างกายที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อ ภายนอกออกกำลังกาย ไม่ควรหลุดในทันที ควรผ่อนหนีร้อนต่อการออกกำลังกายลงให้ระดับเพื่อให้ร่างกายคลายตัวบ้าง ซึ่งใช้วิธีการประมาณ 5 นาที ให้มีส่วนร่างกาย
5. ควรออกกำลังกายโดยใช้เวลาท่าๆ กัน และเวลาเดียวกันทุกวัน เพื่อป้องกันการล้าเม็ดและตะลักในคราวบุรุษมากริข้า
6. อย่าออกกำลังกายภายใน 1 ชั่วโมงก่อนอาหารหรือหลังตนนอนใหม่ ๆ
7. ควรรับประทานอาหารก่อนออกกำลังกาย เมื่อจะร่างกายต้องน้ำ แต่ถ้าไม่รับประทานก่อน ไร้ประโยชน์ให้ดูด้วยตัวเองที่สบายน้ำ ได้ร่องหายใจ สำหรับผู้ที่ต้องออกกำลังกายในช่วงบ่าย (ประมาณ 15.00 – 17.00 น.) ควรรับประทานอาหารร่วงก่อนออกกำลังกายประมาณ 30 – 60 นาที เพื่อป้องกันภัยภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ เพราะช่วงเวลาเดี๋ยวนี้เป็นช่วงเวลาที่��ร้อนจะบุกคลุกคลุนเพื่อเตรียมและออกฤทธิ์สูงสุด อย่างไรก็ตามหากผู้ป่วยเลือกที่จะออกกำลังกายในเวลาอันดั้งเดิม ก็ควรรับประทานอาหารร่วงก่อนออกกำลังกาย สำหรับผู้ที่ต้องออกกำลังกายในช่วงเช้า หรือมีภาระต้องทำงานหนัก 30 – 60 นาที

น้ำตาลในเลือดต่ำ ควรรับประทานอาหารร่วงก่อนออกกำลังกายประมาณ

การเจตคุณภาพโดยทั่วไปของผู้วิทยาศาสตร์

การศูนย์สัมภาระภาษาไทยเป็นต้นสำหรับผู้วิทยาศาสตร์
เนื่องจากผู้วิทยาศาสตร์มีความสนใจในภาษาและภาษาทาง

ภาษา เช่น ศึกษาอุตสาหกรรมพิเศษ ช่องทาง แหล่งที่มา เป็นต้น ถ้าความคุ้ม

ระดับนำตาล ไม่ต้องพยายามเรียนรู้ภาษา และในทางกลับกัน เมื่อมี

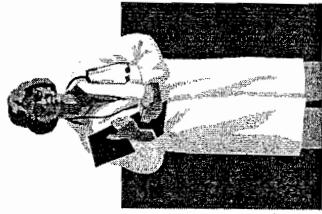
ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้น การควบคุมระดับนำตาลในสื่อจึงต้อง

ดังนั้นเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาดังกล่าวผู้วิทยาศาสตร์จึงควร
ปฏิบัติตาม

1. นอนหลับให้เพียงพอ อย่างน้อย 7 – 8 ชั่วโมง
2. หลีกเลี่ยงความเครียดทางอารมณ์ เพื่อรักษาสมรรถภาพให้ต่อเนื่อง
3. ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ร่างกายสดชื่นและ
คุณคุณระดับนำตาลได้ดี โดยเลือกประเภทของการออกกำลังกายให้
เหมาะสมกับสภาพร่างกายของคนอ่อนทั้งนั้นควรรักษาอย่างน้อย 15 นาที
4. ห้ามนำอาหารตัวทุกวัน ควบคุมระยะด้านหน้าหนักให้อยู่ในเกณฑ์
มาตรฐานอย่างต่อไปให้อ้วนเพราะจะทำให้การควบคุมระดับนำตาลงากัน
5. หลีกเลี่ยงการดูบุหรี่และการดื่มน้ำเครื่องซึ่งมีแมลงอสตอกอสต์
หรือแมลงสาบ ย่างไก่ตามที่เป็นอยู่ทุกวัน กินเม็ดองรับประทานยา
พื้นฐาน ถ้าร่างกายหวานที่เป็นอยู่ทุกวัน กินเม็ดองรับประทานยา
พื้นฐาน และห้ามใช้ยาจัดสีอย่างร้อนสำหรับความคุณภาพของผู้วิทยาศาสตร์

งาน

6. ควรพยายามอย่างดำเนินการ เพื่อรับการตรวจสอบทางกฎหมาย
และคำแนะนำที่ถูกต้อง หันหน้ามาใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ก่อนที่จะเข้าไป
ใช้บริการตัวหรือน้อกรา

6. ควรพยายามอย่างดำเนินการ เพื่อรับการตรวจสอบทางกฎหมาย
และคำแนะนำที่ถูกต้อง หันหน้ามาใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ก่อนที่จะเข้าไป
ใช้บริการตัวหรือน้อกรา

การแสดง
การแสดงน้ำเสียง

แต่ควรดับเสียงตามต้องการ
ผู้เขียนแนะนำให้ลดเสียงลง ต้องรู้จักการบริโภคอาหารที่ดีและดูแลรักษา
ตุ่นหู การออกกำลังกายอย่างน้อย 15 นาที หรืออาจต้องการลด
แมลงอสตอกอสต์ และห้ามดื่มน้ำเครื่องซึ่งมีแมลงอสตอกอสต์
หรือแมลงสาบ ย่างไก่ตามที่เป็นอยู่ทุกวัน กินเม็ดองรับประทานยา
พื้นฐาน ถ้าร่างกายหวานที่เป็นอยู่ทุกวัน กินเม็ดองรับประทานยา
พื้นฐาน และห้ามใช้ยาจัดสีอย่างร้อนสำหรับความคุณภาพของผู้วิทยาศาสตร์ได้โดยการดูแล

พื้นฐาน และห้ามใช้ยาจัดสีอย่างร้อนสำหรับความคุณภาพของผู้วิทยาศาสตร์ได้โดยการดูแล

ແພທຢູ່ໃຫ້ການຮັກຍາຈະເປັນຜູ້ລົດຄວາມຫັນໃນການຕັ້ງທີ່ພໍອຽກຍາຕ້ວຍກາຮືນດ
ຍາວິຊ່ອງຮຽນຮາກນຍົວໜ້າວິທີ່ພໍອຽກຍາຫຼັງການຮັກຍາຕ້ວຍພໍອຽກຍາຕ້ວຍກາຮືນດ
ແນ່ນອນແຫ່ວ

- ❖ ຄວາມສົ່ງຄວາມຮັກຍາໃຈ່ງຍາຍ່າງໃຈ່ງສົ່ງຄວາມຮັກຍາແຂບ່ງໂຄດກັບ
      ຮ້ອຍາ ລັກນຸ່ມຮຽນປະຈຳ ສົ່ງອາຍາ ເພື່ອຢືນເສື້ອໄຫ້ກົມເພີຍທາງ
      ແດບ່ານໃຈ່ງຍາຍ່າ
- ❖ ກລົມໄກກາຮອອກຖື່ນຂອງຫາ ຮະບັບເວລາອອກຖື່ນ ຄວາມນາມ
      ບຸນຍຸງກາຮອອກຖື່ນນຳຕາລຸຈາກອາຫາທີ່ຮັບປະກາດຫຼັງ
- ❖ ບຸນຍຸງກາຮອອກຖື່ນໃຫ້ແລະຍຸນາດສູງສຸດທີ່ກາຣີ້ຈົບອະນຸມປະກາດ
      ທີ່ຮັບປະກາດຫຼັງ 1-2 ຊົ່ວໂມງ ສາມາດຮັບປະກາດໃຫ້ທີ່ໜີໄດ້ໃນກ່ຽວເວລາ
      ບຸນຍຸງກາຮອອກຖື່ນ ແຕ່ທີ່ລົມນັ້ນສົ່ງໂຄດກັບໄປ ໃນຕ້ອງກິ່ນນັ້ນຕໍ່າງໆ
      ນາກກວ່າ
- ❖ ທີ່ຮັບປະກາດ
      ຜລທີ່ກົມສອງຍາແຕ່ວິຊີກາຮັກຍາແກ້ໄຂບໍ່ອັນຫຼາຍ
      ຜລທີ່ກົມສອງຍາແຕ່ວິຊີກາຮັກຍາແກ້ໄຂບໍ່ອັນຫຼາຍ

ຍາຮັບປະກາດໃຫ້ກົມບໍ່ໄວ່ທີ່ຕັ້ນອ່ອນຍື່ງທຳງານໃຫ້ ໂດຍຈະໄປກະຕຸນ
ຕັ້ນອ່ອນທຳງານ ແລະຫຼັງອ່ອນໄມ້ກົມເພີຍໃຫ້ຈຳກົດຕົວຢັ້ງ
ນຳຕາລຸໃຈ່ງຍາຍ່າ ມີຜົດໃຫ້ຮັບດັບໜ້າຕາລຸໃນເລື່ອຕົດຕະຈົບ

- 1. ຮັບປະກາດຫາຍາຕາມວິຊີ ຈຳນວນ ແລະໝາຍຸດທີ່ແພຍສັ່ງ
      ຍາກ່ອນອາຫາຮ ຄວາມຮັບປະກາດກ່ອນອາຫາຮຮັກ່ງ່ານີ້ຕ້າຕ່າກ່າໃຫ້ກົມເພີຍ
      ບະຈຸດຈຸດສັນ ແລະຍອດອາທິນການກວ່ານຸ່ມະດັບນັ້ນຕ້າຕ່າກ່າໃຫ້ຍາໄຈຟົດ
- 2. ຢັບປະກາດຫາຍາຕາມວິຊີ ແລະໝາຍຸດທີ່ແພຍສັ່ງ ແຕ່ຍ້າສົມຮັບປະກາດຍາຕາມ
      ວິລາທີ່ຕັ້ງ 1-2 ຊົ່ວໂມງ ສາມາດຮັບປະກາດໃຫ້ທີ່ໜີໄດ້ໃນກ່ຽວເວລາ
      ບຸນຍຸງກາຮອອກຖື່ນ ແຕ່ທີ່ລົມນັ້ນສົ່ງໂຄດກັບໄປ ໃນຕ້ອງກິ່ນນັ້ນຕໍ່າງໆ
      ນາກກວ່າ
- 3. ທຳມະນີ້ມີຄວາມຮັກຍາຕ້ວຍຫາຮອດດັບນັ້ນຕ້າຕ່າກ່າໃຫ້ຍາໄຈຟົດ

ກອນ ເພີຍຈະກຳໄປໃຫ້ກົດອັນຫຽງທາງຮັກ່ງ່ານີ້ຕ້ອດຕູ້ຫຼາຍ
ນາກກວ່າປົກຕິໄດ້

4. ผู้รักษาระบัตรนรนร่วมด้วย เช่น ยานสมุนไพร ยาเงี้ยว ต้องอาสา แพทย์ผู้ให้การรักษา

5. เมื่อยาหามค่อนถึงวันนัด ห้ามขอรับยาอื่นมารับประทาน
หรือซื้อยา自行รับประทานเอง ควรมาพำเพณที่ห้องน้ำ
ต่อเนื่อง ตามประวัติที่มีอยู่ ถึงแม้ว่าจะไม่คิดพะຍັນคิดน
6. การกินยา ควรเก็บไว้ในช่องครัว หรือห้องห้องน้ำด้วยตัวเอง เก็บไว้
ในที่มีความร้อนน่อเป็นสูตร ไม่ควรทิ้งยาตากเดด ห้ามกินยาในถังเย็นพรม
จะทำให้อบชื้น และเสื่อมฤทธิ์ยา ให้เก็บยาที่บ้านรบจุฬาฯ หรือห้องน้ำด้วย
ไม่ควรเก็บทิ้งไว้ส่วนหนึ่งนานๆ ก

สุขภาพพื้นฐาน

เพื่อรักษาการติดเชื้อและอาการแพ้ ผู้ป่วยมาหัวน้ำควรให้ความ

สนใจสุขภาพพื้นฐานดี ในการรักษาพื้นฐานดีน

1. ห้องน้ำรักษาความสะอาดของพื้นและห้องน้ำ 並將廁所
อย่างดีอย่างบ้านระ 2 ครั้ง ใช้หานมชุดพัฟเพื่อกำจัดความสกปรกพื้นห้องน้ำ
ความสะอาดของห้องน้ำห้องน้ำต้องสะอาด ไม่ให้คนเห็นใจ

2. ควรพายานเดพที่ตรวจสอบสุขภาพของพื้นและห้องน้ำทุก

สุขภาพผิวหนัง

ผิวหนังจัดเป็นกำแพงค่านสดที่ทำในกรอบห้องน้ำ โรค
จังหวัดมีการดูแลรักษาดังนี้

1. ดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะ
ตามช่องอ้อมนิ้ว เช่น ตีร้านนุ้ย รักแร้ และขาหนีบ หลังจากน้ำทิ้งลงชุด
บริเวณเหล่านี้ไม่ห้องน้ำ นิรภัยน้ำจะเกิดเชื้อร้ายได้ร้าย

2. ถ้าผิวน้ำแข็ง ควรทำความสะอาดให้ผิวน้ำแข็งกลับสูตร
3. ถ้ามีจื่อจอมากทางไปปูนบ้าง เพื่อให้ผู้สักสามารถเข้า
4. สวมเสื้อผ้าที่สะอาดและอบาก
5. ถ้ามีอาการอักเสบของผิวหนัง ผึ้นคัน ผื่นพูดอง ควรประคบร

แพทย์ที่น้ำ

แพทย์ที่น้ำ

แพทย์ที่น้ำ

การดูแลข้อควรโดยทั่วไปของผู้ป่วยหน้าหวาน

สุขภาพตา

ผู้ป่วยหน้าหวานควรดูแลดูแลตาดังนี้

1. ควรพบจักษุแพทย์ตรวจดูข้อพยาบาลโดยละเอียดอย่างน้อย

ปีตະครົງ

2. เมื่อการผิดปกติทางตา เช่น ตาบวม ควรประคุมยาจี้กุญแจที่

หันที่

สูญเสียทรัพย์

สิ่งสำคัญที่สุดในภาระดูแลน้ำศักดิ์สิทธิ์ก่อการรุกรานของบ้าน ไม่ใช่แค่แม่ เพราะถ้าไม่ดูแลอย่างไร ให้เกิดปัญหา ในบ้านได้ โดยเฉพาะ จุดและระบบประปาและระบบห้องน้ำ

เตือน

ผู้ดูแลบ้านควรป้องกันภัยเบื้องต้น เช่น ไฟฟ้า เนื่องจากไฟฟ้าเป็นสาเหตุของการไฟฟ้าลัดวงจร ไฟไหม้ รวมทั้งไฟฟ้าลัดวงจรในบ้าน ภัยเบื้องต้นที่สำคัญอีกประการคือ ความชื้นในบ้าน ซึ่งสามารถทำลายเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ภายในบ้านได้ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ ความชื้นในบ้านสูงถึง 25 % จะส่งผลกระทบต่อโครงสร้างบ้านและสุขภาพบ้านได้ ดังนั้น การเก็บแหล่งน้ำที่อาจหลั่งลงบนพื้นที่ดิน เช่น กระถางต้นไม้ หรือแม้แต่เศษอาหาร ก็ต้องถูกกำจัดอย่างรวดเร็วโดยทันที

1. เดินทางสำรวจที่ดินที่มีภัยแล้ง ให้ตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่มีภัยแล้ง
2. ปรับปรุงระบบทดลองเพื่อป้องกันภัยแล้ง
3. ทำความสะอาดบ้านอย่างสม่ำเสมอ ลดภัยแล้ง
4. เคลื่อนย้ายเฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ที่ไว้ในห้องนอน ออกจากห้องนอนและห้องน้ำ

น้ำริบบิ้น

1. ล้างท่อทุกวันด้วยสบู่ย้อมแมลง ลดอุบัติเหตุทางน้ำที่อาจเกิดขึ้น
2. เนื้อดินเท่าน้ำ ที่ให้แห้งแล้วผ่านฟองน้ำ ก่อนนำไปใช้
3. ตัดหญ้าให้สูงกว่าปกติ ต้องดูดตามแบบมาตรฐาน 以防หญ้าสูงมากจะติดตัวกับหญ้า
4. ถ้าผิวน้ำจังหวัดที่เราไปอยู่ มีภัยแล้ง ให้หันริบบิ้นหัวด้านที่ไม่ได้เดินทางกลับบ้าน
5. ตรวจสอบท่อทุกวัน โดยการดูว่าต่อขาดหรือชำรุด แต่หากต้องบอน้ำริบบิ้น
6. เลือกรุ่นที่มีขนาดใหญ่และทนทาน ก่อนซื้อ ให้เกิดความรู้สึก
7. เปลี่ยนรุ่นทุกๆ แผนกและเลือกถุงที่ใช้หนักๆ ติด ถุงเท้า
8. ปักป้ายจราจรอย่างทันใจ ไม่ให้หลักลี้ทางการเดินทางไป
9. ก่อนสวนรองเพื่อต่อสูบน้ำทุกครั้ง ว่ามีเศษวัสดุอยู่ในร่องหรือไม่

การบูรณะ

การดูแลที่ขาดของผู้ร่วมงานทางภาคภูมิบ้านนี้

1. ล้างท่อทุกวันด้วยสบู่ย้อมแมลง ลดอุบัติเหตุทางน้ำที่อาจเกิดขึ้น

2. เนื้อดินเท่าน้ำ ที่ให้แห้งแล้วผ่านฟองน้ำ ก่อนนำไปใช้

3. ตัดหญ้าให้สูงกว่าปกติ ต้องดูดตามแบบมาตรฐาน 以防หญ้าสูงมากจะติดตัวกับหญ้า

4. ถ้าผิวน้ำจังหวัดที่เราไปอยู่ มีภัยแล้ง ให้หันริบบิ้นหัวด้านที่ไม่ได้เดินทางกลับบ้าน

5. ตรวจสอบท่อทุกวัน โดยการดูว่าต่อขาดหรือชำรุด แต่หากต้องบอน้ำริบบิ้น

6. เลือกรุ่นที่มีขนาดใหญ่และทนทาน ก่อนซื้อ ให้เกิดความรู้สึก

7. เปลี่ยนรุ่นทุกๆ แผนกและเลือกถุงที่ใช้หนักๆ ติด ถุงเท้า

8. ปักป้ายจราจรอย่างทันใจ ไม่ให้หลักลี้ทางการเดินทางไป

9. ก่อนสวนรองเพื่อต่อสูบน้ำทุกครั้ง ว่ามีเศษวัสดุอยู่ในร่องหรือไม่

10. ອອກສັງກາຍບໍລິເວນາແຕ່ທ້າຍທ່ານ່າມ່າເສມອຍຢ່າງໜອຍ
ວັນຄະ 15 ນາທີ ເພື່ອໃຫ້ການໄກດ້ວຍນອນເສດວະການທາງແຕ່ການຊັ້ນ
ທີ່ສັດ
11. ບັນຍາພະຍັນທີ່ມີອົນດູແຜດ ເລີ່ມງານ ເຮືອຮາປັບເວລາ
ຊອກນິ້ວ່າທ້າມອາກວຸດຮັບອຸນວນວຽກສັນນິຍົມຂອງຮ່ອທ່າ
- ຄວາມຄວິບຄົມ
1. ເລືອຍແນບທີ່ປົກໂຄກນິກນິກ ດີອ ມີສ່ວນອົບປັດປຸງກັນປາຍເຫັນ
ແຕະຫຼຸມເຫັນທ້າມ “ມີການສືບສັນນິຈົນດ້ານໃນ ແລະ ການເລືອກຮອງທ່າທີ່ສ່ວນຫົວໝ່ານ
ຕັ້ງ “ມີເຄີຍອົນນິວ່ານິວ່າທ້າມ ມີການສ່ວນຮອງທ່າຫຼາຍຫົດຕົວວະນະວ່າງ
ນິ້ວ່າ
2. ຄວາມເປັນຮອງທ້າຫັນຫວັງຮອງທ່າສຳພັນຮອງຮັມຫົວໝ່ານໃນ
ແຕະນີ້ທີ່ປັບປຸງຜູກເຫຼືອ ຈະ “ຕັ້ງປັບປຸງນາທີ່ທ່ານວົດໃໝ່ເມື່ອທ່ານ
ກ່ອນຫຼືຮອງທ່າ ກວາໃຫ້ດິນຕອລາຂອນທຸລະກ່າທັງ 2 ປູ້ງ
ລົງກະຮະດາຍກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງເລືອກຮອງທ່າ ໃຫ້ພ່ອດັກນິນາແຕະງຽງປ່າງ
4. ຮະບວຍຫວ່າງປະຕາຍນີ້ທ່າວ່າທີ່ສຸດກັບປາຍຮອງທ່າຄວາມ
ປະນາພໍ / ນິວຸຫຼຸດ
5. ສ່ວນກ່າວ່າທີ່ສຸດຂອງຮອງທ່າໄຫ້ຍິ່ງຮັວພັດສ່ວນກ່າວ່າທີ່ຕຸດ
ຖຸນິກ່າວ່າ ຕ້ອນຮັວພໍ່ມາກະຫຼາກທີ່ງ່າງນີ້ໄວ້
6. ຄວາມເສືອຂູ້ຮອງທ່າໃນໜ່າຍ ເພຣະຢູ່ນ່ວ່າທີ່ທ່ານວົດ
7. ຮອງທ່າຫຼຸມນາໄໝ່ນີ້ມີການສ່ວນກິນວັນລະ 30 ນາທີ
- ຄວາມຄວິບຄົມ
- ຄວາມຄວິບຄົມມີຜົນຕໍ່ອາກວຸນຄຸມຮັບນໍາຕາມໃນເລືອດ
ຝູ່ປ່າຍນໍາຫວານລົງຄວາມຮີ່ນີ້ເພື່ອຄຸວານຄົງຮີ່ອັດທ່ານໃກ້ຄົນ ສົດ
1. ມີກ່າງໜ້າຫຼັກກິດການເນື້ອຍໆ
2. ຮັກຍາສູງກາພາໃຫ້ແບ່ງຮ່ອງຮູ່ເສນອ
3. ອັກກໍາສັງກາຍຂໍ້ຍ່າງສ່ານ່າສ່ານອ ເພື່ອໃຫ້ເກີດກາຮ່າຍຄາມຕາຍ
4. ພະຍານໝາງນອດຕີເວັກທ່າເພື່ອໃຫ້ເກີດກວາມພົດຕິເພີ້ມ
5. ພະຍານໝາງນອດຕີເວັກທ່າເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ໄກສັ້ນຜົງ
ກາຮັດກາຮັບຄວາມຄວິບຄົມ
1. ຕ່ອນນັ້ນສັ່ວັດຄວາມພິດປາຕິທາງຮ່າງຍາຍ ຈົດໃຈ ແລະພົດຕິຮ່ວມ
2. ມີຜູ້ຕ່າວ່າເຕີບຫຼັກປົງຫຼາໄດ້ ໄກພ່າຍາມແກ່ປົງຫານນີ້ໃຫ້ເຕີບ
3. ເຮັນຫຼູກການປັບປຸງຄົດຈາກເງິນໄໝ່ໃຫ້ເປັນແນ່ງວຸກ

4. ผ่อนคลายความเครียดด้วยวิธีที่ทำสุนัข
5. ใช้เทคนิคสมาธิในการคลายเครียด เช่น การหายใจลึก ๆ
      ฯลฯ ฯ ทางจิตวิทยาและกายภาพ การทำสมาธิ หรือแม้แต่การทำงาน
อดิเรก

การมาตรวจตานหู

ผู้ป่วยบางรายจะต้องมาตรวจตาเนื่องจากอาการบวมของตาซึ่งเป็น
ความสำคัญ ไม่ฉลาดแล้วในเรื่องอื่น ๆ เพราะว่า “เป็นแพทย์ดี”
ความท้าทายของ โรคปืนร้าย ถ้าพบความผิดปกติจะ “ดีกว่าได้”
หากทั่วไปที่ออกหน้าที่ “โรคต้อหู” นักศึกษาจะมองเห็นต่อไป
นอกจากที่ “ผู้ป่วยมาหาดูแลทั้งด้านพยาบาลและด้านการศึกษาในสังคม” ไว้เป็นเรื่องใหญ่
กับครรภ์คน ๑ แล้วที่จะพัฒนาการดูแลตนเองให้ดีขึ้น ผู้สอนอาจเผชิญกับ
ชะหน่าງวันนัดตรวจน้ำหนักวัน เวลาที่ “แพ้แพ้” เพื่อรับการรักษา
และ “ไม่ควรขาดนัด”

โปรแกรมการปรึกษาคู่มือแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

ครั้งที่ 3   สอนพฤติภูมิ ABC
 เวลา   90 นาที
 สถานที่   ห้องให้คำปรึกษา
 สื่อและอุปกรณ์

1. เอกสารหมายเลขอารมณ์ 3.1 แนวคิดพฤติภูมิ ABC
2. ใบงานที่ 3.1 แบบบันทึก ความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม
3. ใบงานที่ 3.2 แบบวิเคราะห์เหตุการณ์ตามรูปแบบ ABC
4. เอกสารหมายเลขอารมณ์ 3.2 ความคิดที่สมเหตุสมผลและไม่สมเหตุสมผล
5. ใบงานที่ 3.3 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 3
6. ปากกา 10 ด้าม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจความหมายและความสำคัญของแนวคิดแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มแยกแยะความคิดที่สมเหตุสมผลและความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจวิธีการคิดอย่างสมเหตุสมผลตามรูปแบบ ABC

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคสอนหรืออธิบายโดยตรง (Direct Teaching)

ให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจถึงสาเหตุของการเกิดปัญหา และการกระทำที่ไม่สมเหตุสมผลตามพฤติภูมิ

A – B – C

A หมายถึง	เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเรา
B หมายถึง	ความคิดความเชื่อของตัวเราต่อเหตุการณ์นั้น
C หมายถึง	ผลของความเชื่อของตัวเราตามมาทั้งด้านอารมณ์ และการกระทำ

2. ผู้ให้คำปรึกษาแจกเอกสารหมายเลขอารมณ์ 3.1 แนวคิดพฤติภูมิ ABC

ดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษายกตัวอย่างเหตุการณ์โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามที่ยั่วยุท้าทาย (Challenge) ถ้าคุณเดินผ่านร้านขนมหนึ่นหนานสีสวยงามน่ารับประทานและเป็นขนมที่ชอบมาก คุณมีความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมอย่างไร
2. ผู้ให้คำปรึกษาและสมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปประเด็นความคิดความเชื่อ อารมณ์ ความรู้สึกและพฤติกรรมที่ไม่สมเหตุสมผลและบันทึกลงในใบงานที่ 3.1 แบบบันทึก ความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม
3. ผู้ให้คำปรึกษายกตัวอย่างเหตุการณ์ที่สมเหตุสมผลและไม่สมเหตุสมผลที่เกี่ยวกับแบบแผนการปฏิบัติตนของผู้ป่วยนานบันทึกลงใบงานที่ 3.2 แบบวิเคราะห์เหตุการณ์ ตามรูปแบบ ABC
4. ผู้ให้คำปรึกษาเชื่อมโยงเหตุการณ์จากใบงานที่ 3.2 ข้างต้นมาวิเคราะห์ตามรูปแบบ ABC โดยผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคสอนหรืออธิบายโดยตรง (Direct Teaching) ให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจถึงสาเหตุของการเกิดปัญหา และการกระทำที่ไม่สมเหตุสมผล
5. แจกเอกสารหมายเลข 3.2 ความคิดที่สมเหตุสมผลและไม่สมเหตุสมผล เพื่อเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมให้กับสมาชิกกลุ่ม

ขั้นสรุป

1. ให้สมาชิกกลุ่มทำใบงานที่ 3.3 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 3
2. ผู้ให้คำปรึกษาถามความรู้สึกของสมาชิกที่ได้เข้าในกลุ่มในครั้งนี้
3. ผู้ให้คำปรึกษาและสมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้ากลุ่ม
4. ผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติมว่าสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกและพฤติกรรมของเราคือ ความคิดของตัวเรา ดังนั้นพฤติกรรมที่สมเหตุสมผลของคนเราจะคือ อารมณ์ที่เกิดขึ้นจากความคิด ของเรานั่นเอง เช่นเดียวกับเหตุการณ์เดียวกันแต่มีผลต่อคนแต่ละคนแตกต่างกันเป็นเพราะความคิด ที่ต่างกันนั่นเอง
5. ผู้ให้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถาม
6. มอบหมายการบ้านให้ไปทดลองปฏิบัติ (Homework Assignment) โดยให้บันทึก เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทั้งที่สมเหตุสมผลและไม่สมเหตุสมผล ที่เกี่ยวกับแบบแผนการปฏิบัติตนของผู้ป่วยนานบันทึกลงในใบงานที่ 3.2 แบบวิเคราะห์เหตุการณ์ ตามรูปแบบ ABC ในระหว่างวันที่ยังไม่ถึงกำหนดการเข้าร่วมกลุ่มครั้งต่อไป
7. นัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการให้คำปรึกษาครั้งต่อไป

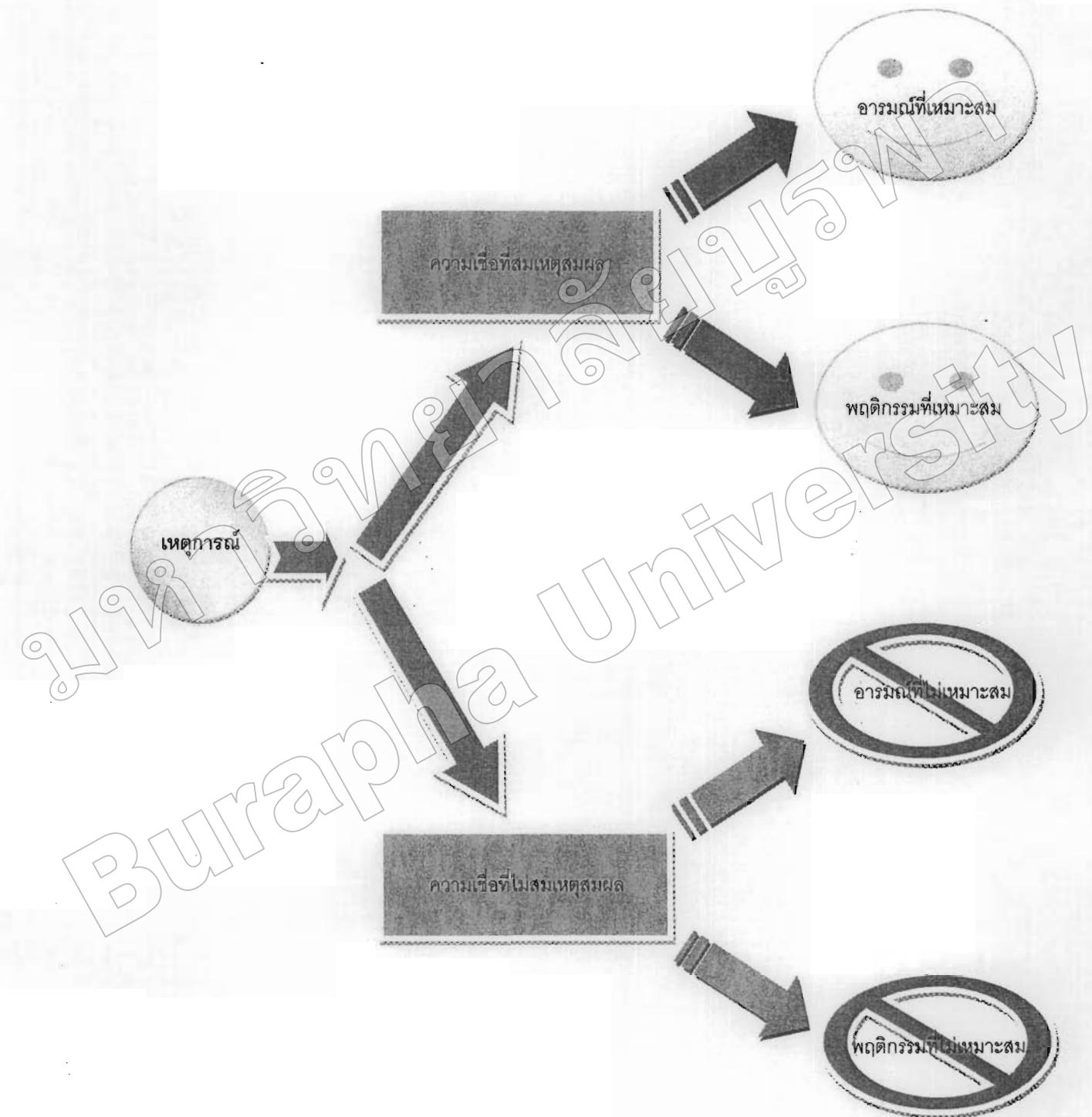
8. ผู้ให้คำปรึกษาล่าวขอนคุณสมารชิกทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนี้ครั้งนี้

การประเมินผล

สังเกตจากความสนใจ การรับฟัง การปฏิบัติตามกติกากรกลุ่ม การซักถามปัญหาต่างๆ การแสดงความคิดเห็น ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม พิจารณาจากความสามารถในการตอบคำถาม

เอกสารหมายเลขอ 3.1

แนวคิดทฤษฎี ABC

ชื่อ ..... นามสกุล.....

ใบงานที่ 3.1
แบบบันทึก ความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม

ความคิด	อารมณ์	พฤติกรรม
ตัวอย่าง ขอนหวานเพียง 1 ถ้อยไม่ ทำให้น้ำตาลในเลือดขึ้น	อยากกิน	ซื้อขอนหวานมากิน

ชื่อ ..... นามสกุล .....

ใบงานที่ 3.2
แบบวิเคราะห์เหตุการณ์ตามรูปแบบ ABC

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	ความคิดของฉันต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	ผลที่เกิดจากความคิด ของฉันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
<u>ตัวอย่าง</u> เดินผ่านร้านขนมเห็นขนม หวานสีสวยน่าทานและเป็น ขนมที่ชอบมาก	สีสวยงาม รสชาติคงจะอร่อย	อารมณ์ของฉัน อยากกิน
		พฤติกรรมของฉัน เดินเข้าร้านขนมมากิน
		อารมณ์ของฉัน
		พฤติกรรมของฉัน
		อารมณ์ของฉัน
		พฤติกรรมของฉัน

ชื่อ ..... นามสกุล.....

เอกสารหมายเลขอ 3.2
ความคิดที่สมเหตุสมผลและไม่สมเหตุสมผล

ลักษณะความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล 11 ประการ

ความคิด	อารมณ์	พฤติกรรม
1. ทุกคนต้องยอมรับฉัน	ไม่มั่นใจในตนเอง	เก็บดัว แยกตัว ไม่เข้าสังคม ขาดขาดความกระตือรือร้น
2. คนที่มีคุณค่า คือคนเก่งและประสบความสำเร็จ	มีปมด้อยกลัวความล้มเหลว	เปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น ตลอด
3. คนไม่เด็ดขาดต้องหนีหรือลงโทษ	เมื่อคนไม่มีค่า หมดกำลังใจ มองว่าคนอื่นผิดตลอดเวลา	โทษผู้อื่น ไม่ปรับปรุงตนเอง
4. มันแย่มากหากไม่เป็นอย่างที่หวัง	ยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้ โทรศัพท์หวัง ห้อแท้	ไม่ยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้น หมด กำลังใจในการกระทำสิ่งใหม่
5. เหตุการณ์ภัยนักก่อที่เราควบคุมไม่ได้ทำให้เราเป็นทุกข์	ไม่เป็นตัวของตัวเอง	ไม่กล้าตัดสินใจในเหตุการณ์ ต่างๆ ที่เกิดขึ้น
6. คนเราจะต้องพยายามตัวอยู่ตลอดเวลา เพราะอันตรายอาจเกิดขึ้นได้เสมอ	กลัว กังวลเกินความจริง	ไม่กล้าทำในสิ่งที่กลัวหรือ กังวลอยู่
7. การหลีกเลี่ยงอุปสรรคง่ายกว่าการเผชิญหน้ากับอุปสรรค	ขาดความเชื่อมั่น ห้ออย ตนเองไม่มีค่า	ขาดความพยายามในการ กระทำสิ่งต่างๆ
8. คนเราจะพึงพาคนที่มีความเข้มแข็งกว่า	ไม่เป็นตัวของตัวเอง เป็นภาระแก่คนอื่น	พึงพาคนอื่นมากขึ้น
9. สิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตไม่มีวันที่จะลบล้างได้และเป็นเครื่องตัดสินการกระทำในปัจจุบัน	จมอยู่กับอดีต	ขาดความกระตือรือร้นในการ ทำสิ่งใหม่
10. ถ้าเพื่อนสนิทมีความทุกข์ฉันต้องทุกษ์ไปด้วยจึงจะเรียกว่าเป็นเพื่อนแท้	กังวลกับปัญหาของผู้อื่นมาก ไป	แก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ไม่ดี เท่าที่ควร
11. ปัญหาทุกอย่างจะต้องแก้ไขได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์	กังวลในการแก้ไขปัญหาอย่าง สมบูรณ์แบบ	ไม่กล้าตัดสินใจแก้ไขปัญหา

ลักษณะความคิดที่สมเหตุสมผล 11 ประการ

ความคิด	อารมณ์	พฤติกรรม
1. คนแต่ละคนย่อมมีหัวใจนรักและชัง รู้จักให้ความรักต่อผู้อื่นคิดในสิ่งที่เป็น ^{ประ} ประโยชน์และสร้างสรรค์	มั่นใจในตนเอง เป็นคนที่มีคุณค่า	พัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับ และแก้ไขข้อบกพร่อง ของตนเอง
2. พยายามทำทุกอย่างให้ดีที่สุดเท่าที่ ทำได้เพื่อการเรียนรู้ แม้ว่าอาจจะเกิด ^{การ} ผิดพลาดขึ้นก็ยอมรับได้	ไม่กลัวความล้มเหลว เชื่อมั่นความสามารถของ ตนเอง	ทำทุกสิ่งทุกอย่างอย่างเต็ม ^{ความ} ความสามารถ
3. คนเราพิคพาดและล้มเหลวกันได้	ไม่โหยดตนเองและผู้อื่น	หาสาเหตุ ทำความเข้าใจ และแก้ไขข้อผิดพลาด
4. ความพิคหวังเป็นเรื่องธรรมชาติ แก้ปัญหาไม่ได้ไม่ใช่เรื่องเลวร้าย	ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น	พยายามแก้ไขปัญหาให้ดีขึ้น และพยายามป้องกันไม่ให้ เกิดขึ้นอีก
5. ความทุกข์ใจมาจากการความคิดของเรา ^{เอง} ซึ่งเราสามารถควบคุมและเปลี่ยน ความคิดได้	มั่นใจในตนเอง	สามารถควบคุมและ เปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ต่างๆ ให้ดีขึ้น
6. ความกังวลกระตุ้นให้เราเกิดความ กลัวต่อเหตุการณ์ที่น่ากลัวเกินจริง	มองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นสิ่งที่ท้าทายชีวิต	สามารถเผชิญกับเหตุการณ์ ^{ต่างๆ} ได้อย่างเหมาะสม
7. การเผชิญหน้ากับอุปสรรคจะเป็น ^{ประโยชน์} ในอนาคตมากกว่าหลีกเลี่ยง	เชื่อมั่นในตนเอง	กระตือรือร้น และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
8. ควรพึงดูของก่อนและยอมรับการ ช่วยเหลือเมื่อจำเป็น	มั่นใจในตนเอง ไม่รู้สึกเป็นภาระต่อผู้อื่น	พยายามช่วยตนเอง
9. ประสบการณ์ในอดีตมีความสำคัญ ไม่ใช่สิ่งที่นำมากำหนดชีวิตในปัจจุบัน	ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ในชีวิต	ยอมรับเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น ในอดีตและปัจจุบันนำไปสู่ การแก้ไขเพื่อชีวิตที่ดีขึ้น
10. ช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาอย่างดีที่สุด และไม่เป็นทุกข์ไปด้วย	รู้สึกเห็นใจแต่ไม่เครียด ไปด้วย	ช่วยเหลือผู้อื่น อย่างเต็มความสามารถ
11. หาทางแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ หลายๆ วิธี เพราะไม่มีวิธีใดที่สมบูรณ์ แบบที่สุด	ยอมรับวิธีแก้ปัญหา หลาย ๆ วิธี	แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

ใบงานที่ 3.3
ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 3

1. ความรู้สึกหลังเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

---

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

ชื่อ ..... นามสกุล.....

โปรแกรมการบรึกษาคู่แบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

ครั้งที่ 4 การตระหนักรู้อารมณ์ (Emotional Awareness)

เวลา 90 นาที

สถานที่ ห้องให้คำปรึกษา

สื่อและอุปกรณ์

1. ในงาน 4.1 แบบฝึกการคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง
2. ในงานที่ 4.2 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 4
3. ปากกา 10 ด้าม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มตระหนักรู้อารมณ์ของตนเอง
2. เพื่อให้เห็นประโยชน์และความสำคัญการตระหนักรู้อารมณ์
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มทราบถึงอารมณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรม
4. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจวิธีฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง
5. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเห็นความสำคัญของลักษณะการคิดที่สมเหตุสมผล

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวทักทายสมาชิกกลุ่มด้วยทำท่าที่เป็นมิตรเพื่อให้สมาชิกรู้สึกผ่อนคลายและเป็นกันเอง
2. ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคการถามปลายเปิดให้สมาชิกกลุ่มทบทวนสาระสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มครั้งที่ผ่านมา
3. ผู้ให้คำปรึกษาอธิบายถึงความหมายของการตระหนักรู้อารมณ์ (Emotional Awareness) เป็นการรับรู้อารมณ์ของตนเองว่าต้องอยู่ในอารมณ์ใด เช่น อิจฉาริษยา กลัว รัก เป็นต้น บุคคลพึงตระหนักรู้อารมณ์ของตนเอง ดังนี้ คือ
  - 3.1 รู้ว่าตนเองรู้สึกอย่างไร และทำไม่จึงรู้สึกเช่นนั้น
  - 3.2 รู้เท่าทันผลกระทบที่เกิดขึ้น เนื่องจากอารมณ์นั้น ๆ
  - 3.3 ตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกในสิ่งที่คิด พูด และทำ
  - 3.4 กำหนดสภาพอารมณ์ให้เห็นตามสภาพการเกิดขึ้น ตั้งขึ้น และดับไป
4. ผู้ให้คำปรึกษานอกจุดประสงค์ของการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้
5. เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มซักถามข้อสงสัย

ขั้นดำเนินการ

- ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) ให้สมาชิก 1 คนแสดงบทบาทสมมติว่ารู้สึกหอแท้ สิ้นหวังเมื่อป่วยเป็นโรคเบาหวาน ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ไม่เหมาะสมและแสดงความรู้สึกกับสมาชิกคนอื่นๆ ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคการปรับเปลี่ยนการใช้ภาษา (Changing One's Language) ให้สมาชิกร่วมกันปรับเปลี่ยนการใช้ภาษาของตนเองให้เหมาะสมซึ่งจะมีผลต่อความคิด อารมณ์ความรู้สึกของตนเอง เช่น เบาหวานเป็นโรคที่มียารักษา เมื่อเป็นเบาหวานแล้วสามารถดูแลตัวเองได้
- ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มน้ำหนึ่งได้ทำนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ กันและค้นหาตัวอย่างอารมณ์ที่ไม่สมเหตุสมผลของตนเองที่ต้องการจะแก้ไขมากที่สุดเสนอต่อสมาชิกกลุ่ม
- ผู้ให้คำปรึกษาระดับให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันคิดอย่างมีเหตุผลด้านอารมณ์ที่ทำให้เกิดปัญหาต่อพฤติกรรมการปฏิบัติด้านของผู้ป่วยเบาหวานว่าดูนองรู้สึกอย่างไร ทำไมจึงรู้สึกเช่นนี้และอารมณ์นั้นส่งผลต่อพฤติกรรมอย่างไร
- ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคการจินตนาการแบบเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรม (Rational Emotive Imagery) โดยให้สมาชิกจินตนาการถึงอารมณ์ที่ทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่สบายใจ และนำเสนอต่อสมาชิกกลุ่ม และสมาชิกร่วมกันปรับเปลี่ยนการใช้ภาษาดังกล่าวให้เหมาะสม
- ผู้ให้คำปรึกษาแจกใบงาน 4.1 แบบฟึกการคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเองและอธิบายวิธีการ โดยแบ่งความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ เช่น เมื่อรู้ว่าเป็นโรคเบาหวาน มันรู้สึกกังวลมาก ผลของความคิดต่อเหตุการณ์คือ เบาหวานเป็นสิ่งที่ควบคุมยาก ส่งผลให้เกิดอารมณ์เครียด และมีพฤติกรรมที่ไม่สนใจดูแลตนเอง การ โดยแบ่งความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลคือ ถ้าเราไม่ได้สนใจดูแลตัวเองเราอาจเสียชีวิตได้ ผลของความคิดที่เกิดจากการ โดยแบ่งความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล คือ การควบคุมเบาหวานเป็นสิ่งที่ง่าย เราจะมีความสุข ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมสนใจดูแลตนเอง
- ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มฝึกทำแบบฟึกการคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง (Rational Self Help Form)
- ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนได้สำรวจอารมณ์ของตนเองและฝึก โดยแบ่งเพื่อจัดความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล (Disputing of Irrational Beliefs) ตามใบงาน 4.1 แบบฟึกการคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง
- ให้ผู้รับคำปรึกษาร่วมกันวิเคราะห์ผลที่ได้จากการฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเองเกี่ยวกับอารมณ์ของตนเอง

ขั้นสรุป

1. ให้สมาชิกกลุ่มทำใบงานที่ 4.2 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 4
2. ผู้ให้คำปรึกษาสอบถามความรู้สึกของสมาชิกที่ได้เข้าในกลุ่มในครั้งนี้
3. ผู้ให้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถาม
4. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้ และ

ผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติมโดยใช้เทคนิคการสรุปความ (Summarizing) ว่าอารมณ์ความรู้สึกของเราสามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้าเราตระหนักรู้ถึงอารมณ์ของตนเองว่าอยู่สถานะใด (Emotional Awareness) และตอนของเราส่วนสำคัญที่สุดในการเปลี่ยนแปลง ถ้าเรามีความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลเราจะคิดว่าแยกจากไม่เป็นอย่างที่หวัง ทำให้เรายอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้ โทรศัพท์หัวงึ้ง หัวแท้ ไม่ยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นหนักกำลังในการกระทำสิ่งใหม่ ในทางกลับกันถ้าเรามีความคิดที่สมเหตุสมผลคิดว่าความผิดหวังเป็นเรื่องธรรมชาติปัญหาไม่ได้ไปใช่เรื่องเลวร้าย ทำให้เรายอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น พยายามแก้ไขปัญหาให้ดีขึ้นและพยายามป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก

1. มอบหมายการบ้านทางความคิด (Cognitive Homework) โดยการให้บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ความคิด อารมณ์และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทั้งที่สมเหตุสมผลและไม่สมเหตุสมผล ประยุกต์ทฤษฎี ABC เข้ากับปัญหาในชีวิตประจำวัน โดยเขียนอธิบายโดยแจ้งความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล สมาชิกต้องบันทึกความเชื่อที่มีเหตุผลแทนความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล ที่เกี่ยวกับแบบแผนการปฏิบัติของผู้ป่วยนานาหวานบันทึกลงใบงานที่ 4.1 แบบฝึกการคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ยังไม่ถึงกำหนดการเข้าร่วมกลุ่มครั้งต่อไป

2. นัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการให้คำปรึกษาครั้งต่อไป

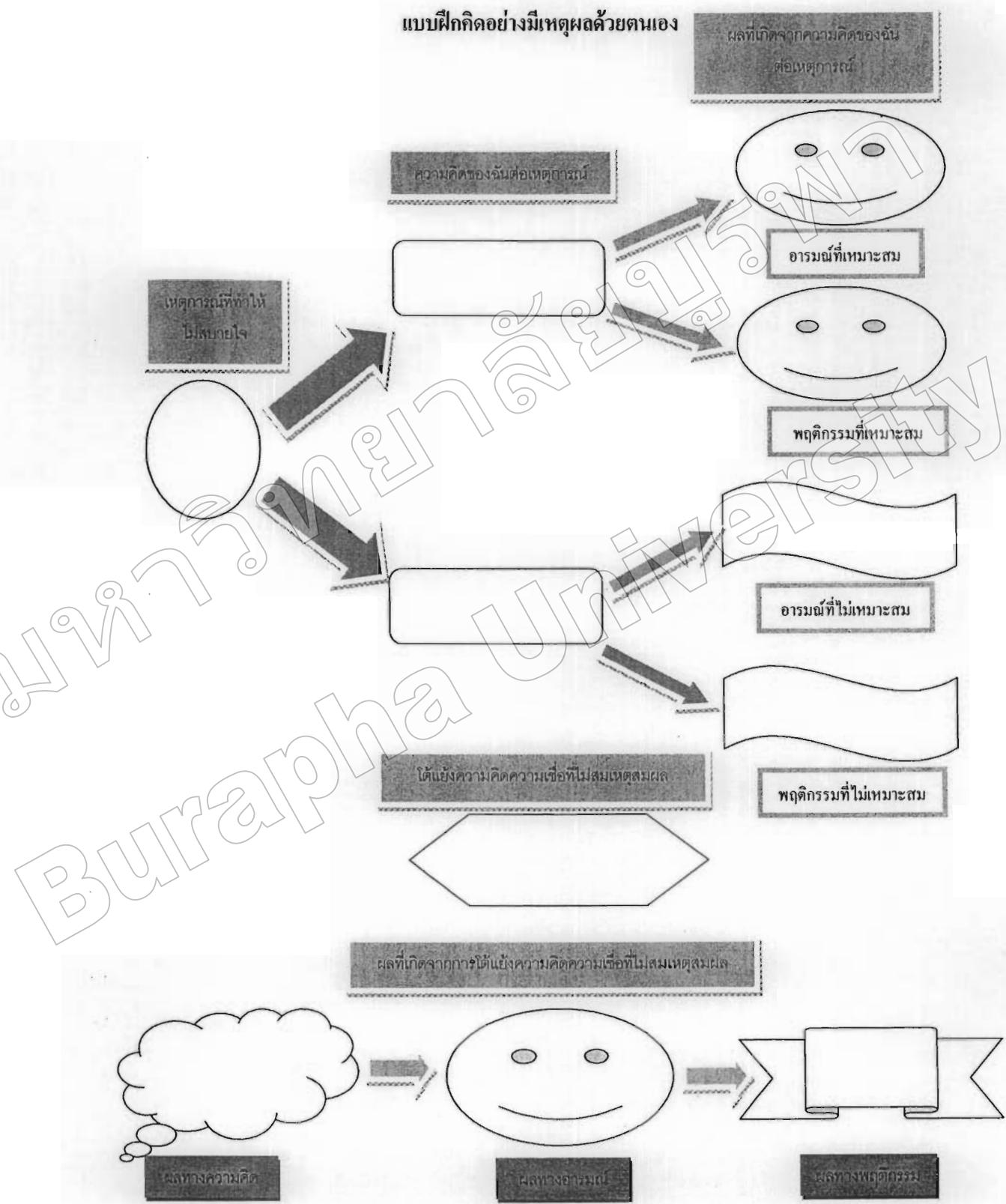
3. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวขอบคุณสมาชิกทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

การประเมินผล

ความร่วมมือในการทำกิจกรรม การซักถามและการแสดงความคิดเห็น

ใบงานที่ 4.1

แบบฝึกหัดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง

ใบงานที่ 4.2
ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 4

1. ความรู้สึกหลังเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

---

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

ชื่อ ..... นามสกุล.....

โปรแกรมการปรึกษาคู่มั่นแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

ครั้งที่ 5 การประเมินตนเองตามความเป็นจริง(Accurate Self Assessment)

เวลา 90 นาที

สถานที่ ห้องให้คำปรึกษา

สื่อและอุปกรณ์

1. ในงานที่ 5.1 หน้าต่างโจ哈รี่ (The Johary Window)
2. ในงานที่ 5.2 ตัวฉันกับเบาหวาน
3. ในงานที่ 5.3 แบบฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง
4. ในงานที่ 5.4 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 5
5. ปากกา 10 ด้าม

วัสดุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาได้ประเมินตนเองตามความเป็นจริงตามแนวทางการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจตนเอง รู้จุดอ่อน จุดแข็งของตนเอง ยอมรับตนเอง
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจวิธีฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวทักทายสมาชิกกลุ่มด้วยท่าทีที่เป็นมิตรเพื่อให้สมาชิกรู้สึกผ่อนคลายและเป็นกันเอง
  2. ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคการถามปลายเปิดให้สมาชิกกลุ่มทบทวนสาระสำคัญในการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ผ่านมา
  3. ผู้ให้คำปรึกษาอธิบายถึงความหมายของการประเมินตนเองตามความเป็นจริง (Accurate Self Assessment) เป็นการเข้าใจตนเอง อธิบายขั้นตอน ทั้งจุดแข็ง และจุดอ่อน บุคคลสามารถเข้าใจตนเอง รู้จักจุดอ่อน และจุดแข็งของตน สามารถสะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ของตน เปิดใจกว้าง รับรู้ถึงการป้อนกลับทางความรู้สึกอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา และพร้อมที่จะพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มพลังแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สามารถแสดงอารมณ์ขัน และมุมมองเกี่ยวกับตนเองໄได้
1. ผู้ให้คำปรึกษาแจกใบงานที่ 5.1 หน้าต่างโจ哈รี่ (The Johary Window)

2. ผู้ให้คำปรึกษาอธิบายความหมายของหน้าต่างโจ哈รี่ (The Johary Window) ว่าบริเวณแบ่งออกเป็น 4 บริเวณ คือ

2.1 บริเวณเปิดเผย (Open Area) หมายถึง พฤติกรรม เจตนาหรือบุคลิกภาพ ที่ทั้งตนเองและผู้อื่นก็รู้เหมือนกัน เช่น ชื่อ การแต่งกาย การพูด เป็นต้น

2.2 บริเวณจุดบอด (Bind Area) หมายถึง พฤติกรรมหรือเจตนาที่ตนเองแสดงออก โดยไม่รู้ตัว แต่ผู้อื่นสังเกตเห็นและรู้ได้ เช่น การพูดพร้อมกับบักคิวโดยไม่รู้ตัว เป็นต้น

2.3 บริเวณซ่อนเร้น (Hidden Area) หมายถึง สิ่งที่ตนเองรู้ แต่ก็บริเวณใจ ไม่เปิดเผยให้คนอื่นรู้ เช่น ความรู้สึกที่ไม่เดือดผู้อื่น ความลับที่ตนเองปกปิดไว้ เป็นต้น

2.4 บริเวณอวิชา (Unknown Area) หมายถึง พฤติกรรมหรือความรู้สึกบางอย่าง ที่กระทำไปโดยทั้งที่ตนเองและผู้อื่นก็ไม่รู้ หมายถึง บริเวณที่เรียกว่า “ภาวะจิตใต้สำนึก”

3. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มทำในงานที่ 5.1 หน้าต่างโจ哈รี่ (The Johary Window) โดยใช้เวลา 2 นาที

4. หลังจากนั้นให้สมาชิกกลุ่มเสนอข้อมูลของตนเองช่องที่ 1 และ ช่องที่ 3 ให้สมาชิกกลุ่มรับทราบ และให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นช่องที่ 2

5. ทำเช่นเดียวกับข้อ 7 จนครบถ้วน คนละไม่เกิน 3 นาที

6. ผู้ให้ปรึกษาสรุปว่ากิจกรรมนี้เป็นการเน้นให้สมาชิกรู้จักที่จะยอมรับ ความคิดเห็นของผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น และที่สำคัญต้องเข้าใจตนเองด้วย ขั้นดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษาแยกใบงานที่ 5.2 ตัวฉันกับเบาหวาน

2. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกทุกคนประเมินตนเองตามความเป็นจริง (Accurate Self Assessment) เกี่ยวกับแบบแผนการปฏิบัติดนกเทา กับโรคเบาหวาน ทั้งพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ รวมทั้งข้อดีและข้อเสียของตนเองว่าคืออะไร อะไรคือสาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติดนกเพื่อความคุ้มระดับน้ำตาลในเลือดได้ตามใบงานที่ 5.2 ตัวฉันกับเบาหวาน

3. หลังจากที่แต่ละคนได้ประเมินตนเองตามความเป็นจริงแล้วให้นำเสนอต่อ กลุ่มผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นต่อข้อดีข้อเสียของสมาชิกกลุ่มที่กล่าวมาว่ามีผลต่ออารมณ์และพฤติกรรมอย่างไร

4. สมาชิกกลุ่มร่วมกันคัดเลือกเหตุการณ์ที่ทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดขึ้นมาฝึก トイ้เย้งเพื่อขัดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล (Disputing of Irrational Beliefs) จากประเมินตนเองตามความเป็นจริง ตามใบงานที่ 5.3 แบบฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเองและนำเสนอต่อกลุ่ม และให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ขั้นสรุป

1. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวชมเชยสมาชิกกลุ่มที่สามารถได้漾ความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลจากการประเมินตนเองตามความเป็นจริงได้โดยใช้เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement)
  2. ให้สมาชิกกลุ่มทำใบงานที่ 5.4 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 5
  3. ผู้ให้คำปรึกษาถามความรู้สึกของสมาชิกที่ได้เข้าในกลุ่มในครั้งนี้
  4. ผู้ให้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถาม
  5. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้และผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติมโดยใช้เทคนิคการสรุปความ (Summarizing) ว่าการประเมินตนเองตามความเป็นจริง (Accurate Self Assessment) เป็นการเข้าใจตนเอง ถึงข้อจำกัดของตน ทั้งจุดแข็ง และจุดอ่อน บุคคลสามารถเข้าใจตนเอง สามารถสะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ของตน ถ้าเรามีความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลจะคิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตไม่มีวันที่จะลบล้างได้ และเป็นเครื่องตัดสินใจกระทำการในปัจจุบัน จะทำให้เราจนอยู่กับอดีต ขาดความกระตือรือร้นในการทำสิ่งใหม่ ในทางกลับกันถ้าเรามีความคิดที่สมเหตุสมผลจะคิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตมีความสำคัญในการปรับปรุงตนเองไม่ใช่สิ่งที่นำมากำหนดชีวิตในปัจจุบัน ทำให้เราเกิดการยอมรับการเปลี่ยนแปลงในชีวิตยอมรับและเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตและปัจจุบันนำไปสู่การแก้ไขชีวิตที่ดีขึ้น เปิดใจกว้าง พร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้มีพัฒนารูปที่พึงประสงค์
6. มอบหมายการบ้านทางความคิด (Cognitive Homework) โดยการให้บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ความคิด อารมณ์และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทั้งที่สมเหตุสมผลและไม่สมเหตุสมผล ประยุกต์ทฤษฎี ABC เข้ากับปัญหาในชีวิตประจำวัน โดยเขียนอธิบายโดย漾ความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล สมาชิกต้องบันทึกความเชื่อที่มีเหตุผลแทนความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล ที่เกี่ยวกับแบบแผนการปฏิบัติตนของผู้ป่วยเบาหวานบันทึกลงใบงานที่ 5.3 แบบฝึกการคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ยังไม่ถึงกำหนดการเข้าร่วมกลุ่มครั้งต่อไป
7. นัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการให้คำปรึกษาครั้งต่อไป
8. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวขอบคุณสมาชิกทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มในครั้งนี้

การประเมินผล

สังเกตจากความสนใจ การตั้งใจรับฟัง การปฏิบัติตามกติกากลุ่ม การซักถามปัญหาต่างๆ การแสดงความคิดเห็น การให้ความร่วมมือในกิจกรรมตามโปรแกรม พิจารณาจาก การตอบคำถาม จากการฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง

ใบงานที่ 5.1
หน้าต่างโจหารี (The Johary Window)

บริเวณเปิดเผยแพร่ (ตนเองรู้ ผู้อื่นรู้)	บริเวณจุดบอด (ตนเองไม่รู้ ผู้อื่นรู้)
บริเวณซ่อนเร้น (ตนเองรู้ ผู้อื่นไม่รู้) (*)	บริเวณอวิชชา (ตนเองไม่รู้ ผู้อื่นก์ไม่รู้)

ชื่อ ..... นามสกุล.....

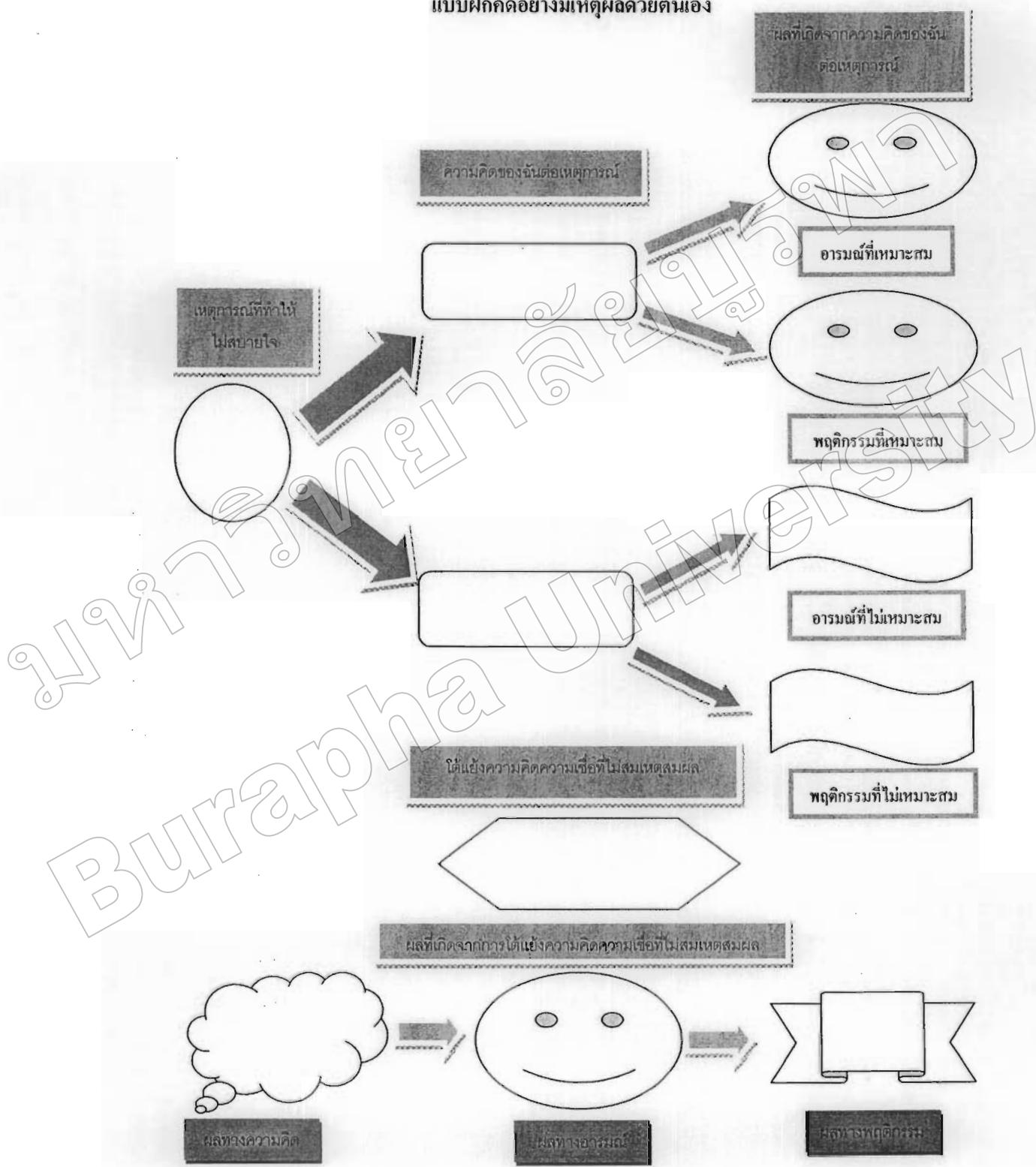
ใบงานที่ 5.2
ตัวฉันกับเบาหวาน

<p>ประสบการณ์ที่ได้ ตัวอย่าง ฉันรับประทานยาค่อนอาหารอย่างน้อย 30 นาที</p>	<p>เหตุการณ์ที่ทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดขึ้น ตัวอย่าง เมื่อเห็นอาหารที่ชอบฉันมักจะรับประทานมากทุกครั้ง</p>
<p>จุดแข็ง</p> <p>มีระเบียบวินัยในการดูแลตัวเอง</p>	<p>จุดอ่อน</p> <p>ตามใจตนเอง</p>

ชื่อ ..... นามสกุล .....

ใบงานที่ 5.3

แบบฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง

ใบงานที่ 5.4
ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 5

1. ความรู้สึกหลังเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

---

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

ชื่อ ..... นามสกุล.....

โปรแกรมการบริการกลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

กรังที่ 6 ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self Confidence)

เวลา 90 นาที

สถานที่ ห้องให้คำปรึกษา
สื่อและอุปกรณ์

1. ในงานที่ 6.1 บันทึกแห่งความภาคภูมิใจ
2. ในงานที่ 6.2 แบบฝึกการคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง
3. ในงานที่ 6.3 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มกรังที่ 6
4. ปากกา 10 ด้าม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสแสดงความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มนี้นัดค่าในตนเองและเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มนี้ใช้วิธีฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเองเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น

ในตนเอง

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวทักษะสมาชิกกลุ่มด้วยท่าทีที่เป็นมิตรเพื่อให้สมาชิกรู้สึกผ่อนคลายและเป็นกันเอง
2. ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคการถามปลายเปิดให้สมาชิกกลุ่มทบทวนสาระสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มครั้งที่ผ่านมา
3. ผู้ให้คำปรึกษาแจกใบงานที่ 6.1 บันทึกแห่งความภาคภูมิใจ
4. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกแต่ละคนนึกถึงเหตุการณ์ที่ทำให้ตนเองภาคภูมิใจที่สุด อาจจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเร็วๆ นี้ หรือเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนานแล้วก็ได้ แล้วเขียนลงในงานที่ 6.1 บันทึกแห่งความภาคภูมิใจ โดยใช้เวลา 5 นาที
5. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มเสนอเหตุการณ์ที่ทำให้ตนเองภาคภูมิใจที่สุดที่ลูกค้าร้องทั้งบองความรู้สึกที่พูดถึงเหตุการณ์ที่ทำให้ตนเองภาคภูมิใจ
6. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวช่วยกับสิ่งที่สมาชิกเกิดความภาคภูมิใจและพร้อมทั้งให้กำลังใจให้สมาชิกนำเสนอสิ่งที่ทำให้เกิดความภาคภูมิใจมาปรับใช้กับชีวิตประจำวันในการคุ้มครองและสุขภาพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

7. ผู้ให้คำปรึกษาและสมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปสิ่งที่จากกิจกรรมนี้และผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติมว่าบุคคลทุกคนต้องมีความภาคภูมิใจจากความสำเร็จของตนที่ได้มาโดยความสามารถจากการกระทำที่แสดงถึงคุณธรรม บุคลิกลักษณะประจำตัว ซึ่งความภาคภูมิใจนี้จะได้รับก็ต่อเมื่อตนเองได้ปฏิบัติแล้วเข่นกัน ยิ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่มีคุณค่ามากเท่าใดก็จะทำให้บุคลิกภาคภูมิใจในตนเองมากเท่านั้น

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มนำการบ้านทางความคิดมาดัดเลือกปัญหาที่เกิดจากความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลที่ทำให้เกิดความทุกข์เนื่องจากความคิด ความรู้สึกไม่ดีต่อตนเองซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในตนเอง

2. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มฝึกโต้แย้งความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล โดยใช้เทคนิคฝึกโต้แย้งเพื่อบัดดความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล (Disputing of Irrational Beliefs) ตามใบงานที่ 6.2 แบบฝึกการคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง

3. ให้ผู้รับคำปรึกษาร่วมกันวิเคราะห์ผลที่ได้จากการฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเองเกี่ยวกับความรู้สึกไม่ดีต่อตนเองซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในตนเอง

ขั้นสรุป

1. ให้สมาชิกกลุ่มทำใบงานที่ 6.3 ประสมการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่ม

ครั้งที่ 6

2. ผู้ให้คำปรึกษาถามความรู้สึกของสมาชิกที่ได้เข้าในกลุ่มในครั้งนี้

3. ผู้ให้คำปรึกษาปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถาม

4. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้ และผู้ให้คำปรึกษาสรุปเพิ่มเติมโดยใช้เทคนิคการสรุปความ (Summarizing) ว่าทุกคนมีโอกาสที่จะพนักความล้มเหลวหรือความผิดพลาดได้ แต่บุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงการรับรู้เพื่อให้เกิดความพอใจได้ ถึงแม้ว่าคนเราจะเลือกเกิดไม่ได้ แต่เราสามารถเลือกทำในสิ่งที่ดีเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้ ยิ่งทำมากเท่าไหร่ชีวิตของเราก็จะยิ่งมีคุณค่า มีประโยชน์และภาคภูมิใจในตนเองมากเท่านั้น ถ้าเรามีความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลเราจะมีความคิดว่าทุกคนต้องยอมรับฉันเหตุการณ์ภายนอกที่เราควบคุมไม่ได้ทำให้เราเป็นทุกข์ การหลีกเลี่ยงอุปสรรคง่ายกว่าการเผชิญหน้ากับอุปสรรค จะทำให้เราขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ห้อถอย ตนเองไม่มีค่า ไม่เป็นตัวของตัวเองขาดความกระตือรือร้น ไม่กล้าตัดสินใจในเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น ขาดความพยายามในการกระทำสิ่งต่างๆ ในทางกลับกันถ้าเรามีความคิดที่สมเหตุสมผลจะมีความคิดว่าคนแต่ละคนย่อมมีทั้งคนรักและชัง รู้จักให้ความรักต่อผู้อื่นคิดในสิ่งที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์ ความทุกข์ใจ

มาจากการความคิดของเราเองซึ่งเราสามารถควบคุมและเปลี่ยนความคิดได้ การเพชิญหน้ากับอุปสรรค จะเป็นประโยชน์ในอนาคตมากกว่าการหลีกเลี่ยง ทำให้เรามั่นใจในตนเอง เป็นคนที่มีค่า เข้มั่น ในตนเองสามารถควบคุมและเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม กระตือรือร้นไม่ย่อท้อ ต่ออุปสรรค พัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับและแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง

5. มอบหมายการบ้านทางความคิด (Cognitive Homework) โดยการให้บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทั้งที่สมเหตุสมผลและไม่สมเหตุสมผล ประยุกต์ทฤษฎี ABC เข้ากับปัญหาในชีวิตประจำวัน โดยเขียนอธิบายโดยเข้าใจความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล สมາชิกด้วยบันทึกความเชื่อที่มีเหตุผลแทนความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล ที่เกี่ยวกับ แบบแผนการปฏิบัติงานของผู้ป่วยเบาหวานบันทึกลงใบงานที่ 6.2 แบบฝึกการคิดอย่างมีเหตุผล ด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ยังไม่ถึงกำหนดการเข้าร่วมกลุ่มครั้งต่อไป

6. นัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการให้คำปรึกษารั้งต่อไป

7. ผู้ให้คำปรึกษาล่าวข้อมูลสมาชิกทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนี้ในครั้งนี้

การประเมินผล

สังเกตจากความสนใจ การตั้งใจรับฟัง การปฏิบัติตามกติกาอย่างเคร่งครัด การซักถามปัญหาต่างๆ การแสดงความคิดเห็น ให้ความร่วมมือในการดำเนินโครงการ โปรแกรม พิจารณาจากการตอบคำถาม จากการฝึกคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง

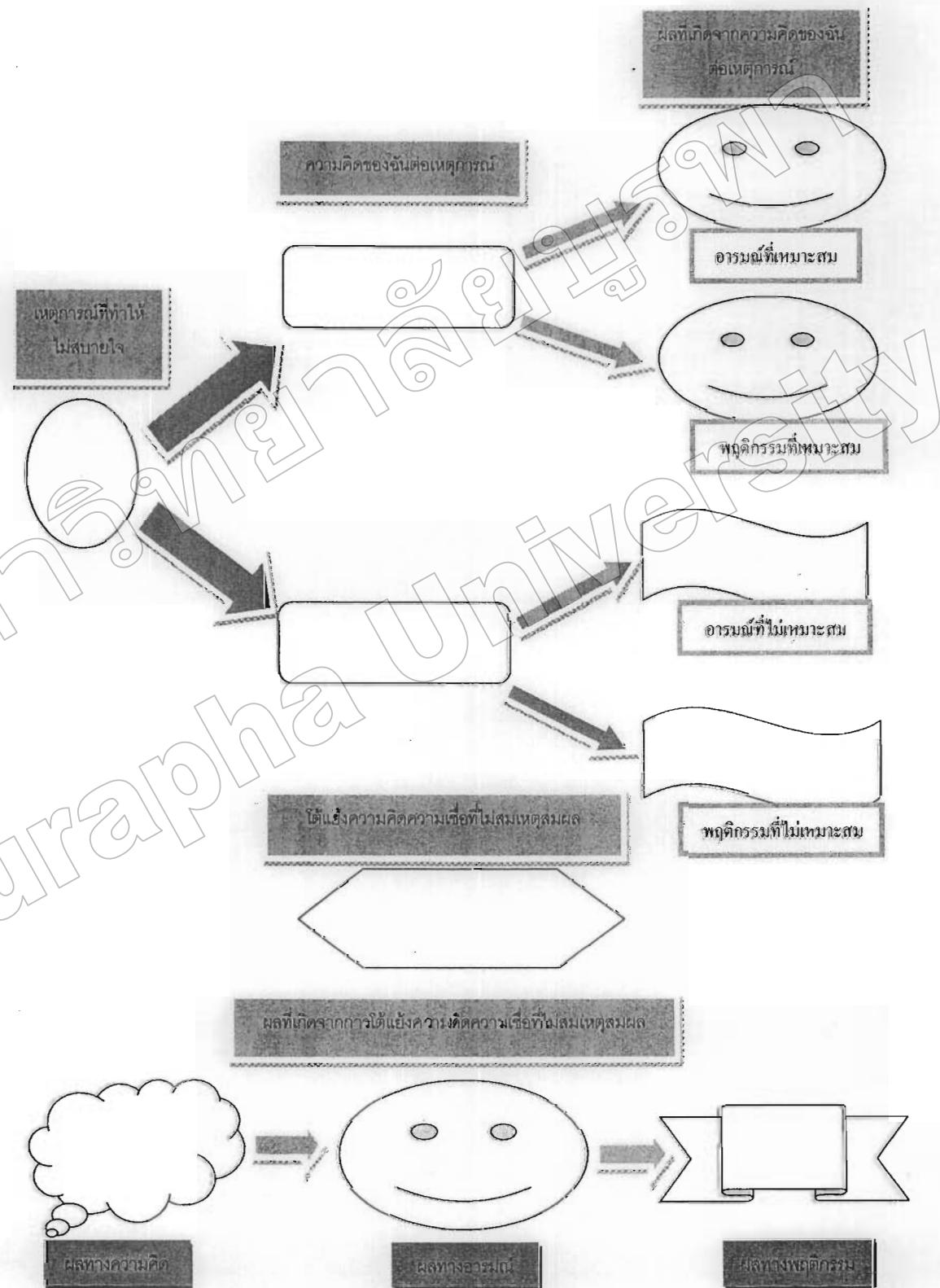
ใบงานที่ 6.1
บันทึกแห่งความภาคภูมิใจ

คำนี้ແങ

ให้ทำบันทึกเหตุการณ์ที่ทำให้ตนเองภาคภูมิใจลงในรูปหัวใจซึ่งอาจจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเร็ว ๆ นี้ หรือเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนานนานแล้วก็ได้

ชื่อ ..... นามสกุล.....

ใบงานที่ 6.2
แบบฝึกการคิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง

ใบงานที่ 6.3
ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 6

1. ความรู้สึกหลังเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

---

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

ชื่อ ..... นามสกุล .....

โปรแกรมการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

ครั้งที่ 7 กระบวนการสังเกตตนเอง (Self – Observation)

เวลา 90 นาที

สถานที่ ห้องให้คำปรึกษา
สื่อและอุปกรณ์

1. ในงานที่ 7.1 บันทึกความคิด อารมณ์และพฤติกรรมของฉัน
2. ในงานที่ 7.2 สรุปความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลของในแบบแผนการปฏิบัติตนของฉัน
3. ในงานที่ 7.3 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 7
4. ปากกา 10 ด้าม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนด้านกระบวนการสังเกตตนเอง
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้สำรวจความคิด อารมณ์ พฤติกรรมของตนเองที่เป็นปัญหาของตนเอง
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวทักษะสมาชิกกลุ่มด้วยท่าทีที่เป็นมิตรเพื่อให้สมาชิกรู้สึกผ่อนคลายและเป็นกันเอง
2. ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคการถามปลายเปิดให้สมาชิกกลุ่มทบทวนสาระสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มครั้งที่ผ่านมา

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษาอธิบาย(Direct Teaching) ถึงความหมายของการวนการสังเกตตนเอง (Self – Observation) ว่าบุคคลจะไม่มีอิทธิพลใด ๆ ต่อการกระทำของตนเอง ถ้าเขาไม่สนใจเขาทำลังท่าอะไรอยู่ ดังนั้นจุดเริ่มต้นของการกับตนเองคือ บุคคลจะต้องรู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่ การเลือกที่จะสังเกตที่มิติใดของพฤติกรรมนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับเป้าหมายของผู้สังเกต และลักษณะของพฤติกรรมเป็นหลัก
2. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มเริ่มกระบวนการสังเกตตนเองโดยให้สังเกตความคิด อารมณ์ พฤติกรรมของตนเองที่เกี่ยวข้องกับแบบแผนการปฏิบัติตนของผู้ป่วยนานาawan

ห้องด้านการควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย การใช้ยา การดูแลสุขภาพ

3. ผู้ให้คำปรึกษาแจ้งในงานที่ 7.1 บันทึกความคิด อารมณ์และพฤติกรรมของผู้นั้น
4. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มจัดเรียงลำดับความคิด อารมณ์และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับแบบแผนการปฏิบัติดนที่ไม่สมเหตุสมผลในแต่ละด้านซึ่งส่งผลต่อระดับน้ำตาลในเลือดที่สำคัญต่อตนเองจากมาไปเป็นอย่าง
5. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มเสนอความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลที่สำคัญที่สุดในแต่ละด้านให้สมาชิกกลุ่มทราบ
6. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกร่วมกันวิเคราะห์ว่าปัญหาสภาวะทางอารมณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่สมเหตุสมผลนั้นเกิดจากความคิดความเชื่อที่นี่ต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และมีวิธีการเปลี่ยนความคิด โดยใช้เทคนิคฟีกิโดยแบ่งเพื่อจัดความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล (Disputing of Irrational Beliefs) เกิดความคิดใหม่ที่สมเหตุสมผลได้อย่างไร และบันทึกความเชื่อที่มีเหตุผลแทนความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล ที่เกี่ยวกับแบบแผนการปฏิบัติดนของผู้ป่วยนานาหารับนั้นทั้งในงานที่ 7.2 สรุปความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลของในแบบแผน การปฏิบัติดนของผู้นั้น และนำมาเสนอต่อกลุ่ม

ขั้นสรุป

1. ผู้ให้คำปรึกษานำให้สมาชิกกลุ่มได้เห็นว่าความคิดความเชื่อที่มีต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นส่งผลให้มีสภาวะอารมณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของตนเอง การเปลี่ยนความคิด การโต้แย้ง การบังคับความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลออกไป จะช่วยให้เกิดความคิดใหม่ที่สมเหตุสมผล รวมทั้งมีอารมณ์และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามมาด้วย ดังนั้นจุดเริ่มต้นของ การกำกับดูแลเองคือ ต้องรู้จักสังเกตตนเอง รู้ว่าตนเองกำลังทำอะไรอยู่ มีความคิดความเชื่ออย่างไร ต่อสถานการณ์นั้น
  2. ให้สมาชิกกลุ่มทำใบงานที่ 7.3 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 7
  3. ให้คำปรึกษาถามความรู้สึกของสมาชิกที่ได้เข้าในกลุ่มในครั้งนี้
  4. ผู้ให้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถาม
  5. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้
  6. นัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการให้คำปรึกษาครั้งต่อไป
  7. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวขอบคุณสมาชิกทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี
- ในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มในครั้งนี้

การประเมินผล

สมาชิกให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและซักถาม

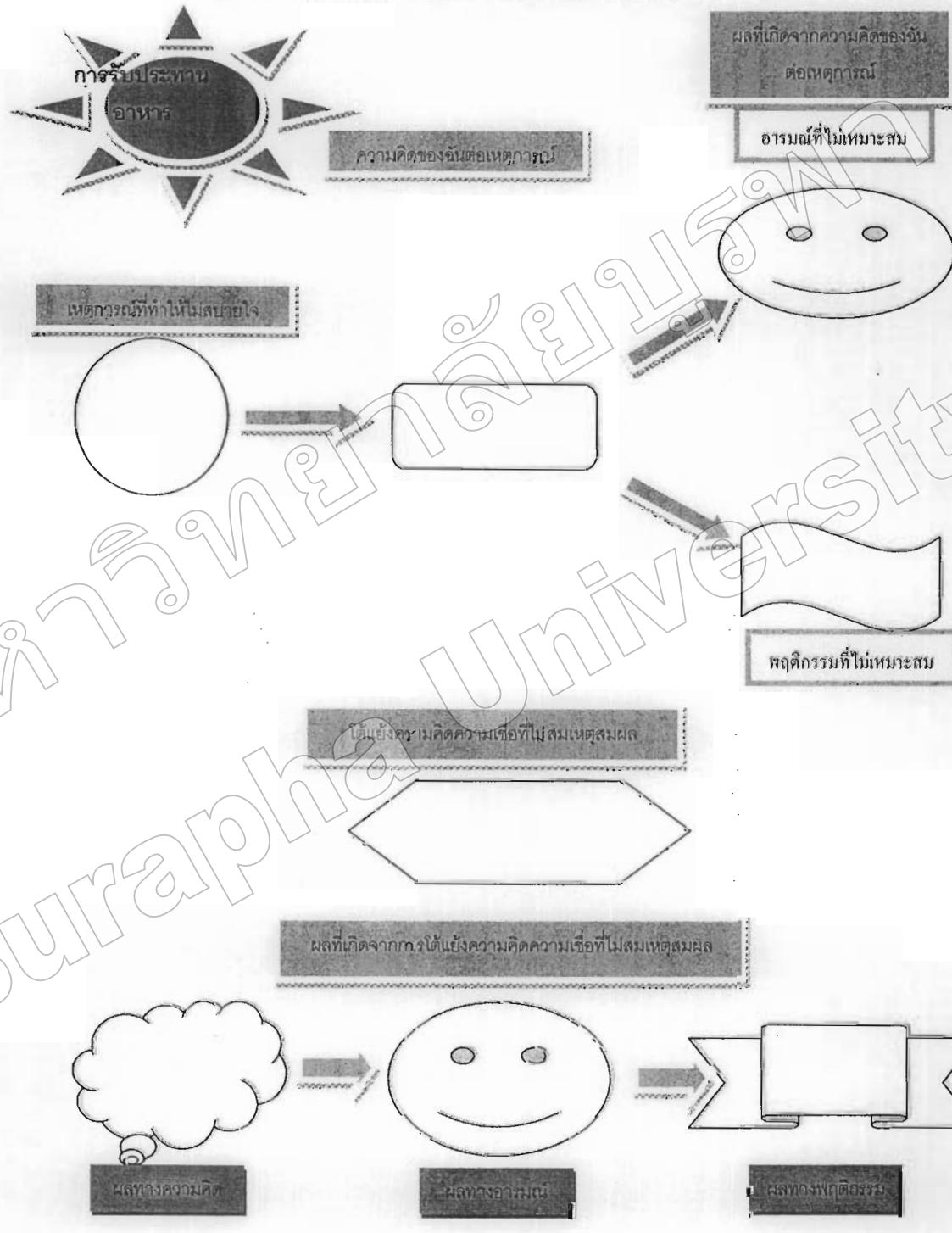
ใบงานที่ 7.1
บันทึกความคิด อารมณ์และพฤติกรรมของฉัน

ด้าน	อาหาร	ออกกำลังกาย	การใช้ยา	การดูแลสุขภาพ
ความคิด	ตัวอย่าง ขนมหวานชิ้นนี้โปรด รับประทานมาก เพียงชิ้นเดียวน้ำตาล คงไม่เข้ม	การออกกำลัง กายช่วยให้ น้ำตาลดลด		
อารมณ์	อยากรับประทาน	มีความตั้งใจที่จะ ออกกำลังกาย		
พฤติกรรม	หลับจนสาย รับประทาน	ออกกำลังกาย		
ความอิ่ม (ครั้ง/สัปดาห์)	5	3		
สมเหตุสมผล		/		
ไม่สมเหตุสมผล	/			

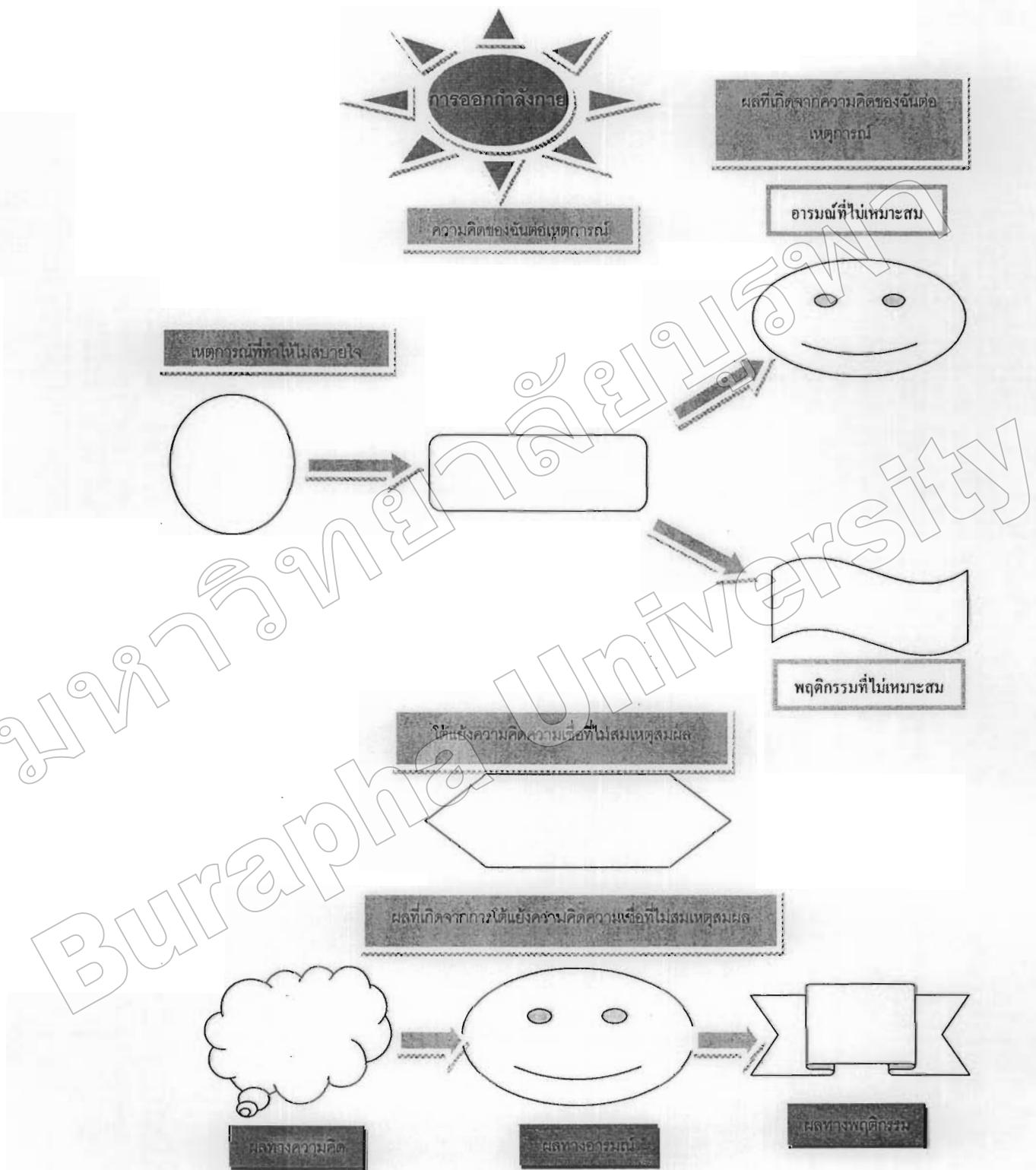
ชื่อ ..... นามสกุล.....

ใบงานที่ 7.2

สรุปกระบวนการที่ไม่สมเหตุสมผลของในแบบแผนการปฏิบัตินของฉัน

ชื่อ ..... นามสกุล.....

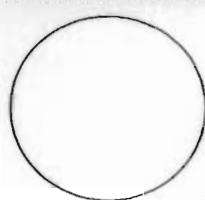
ชื่อ ..... นามสกุล.....

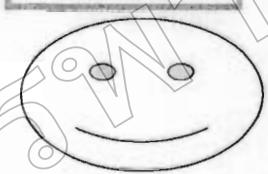
ผลที่เกิดจากความคิดของจันท์
เหตุการณ์

ความคิดของจันป้อเนื่องจากภัย

เหตุการณ์ที่ทำให้ไม่สบายใจ

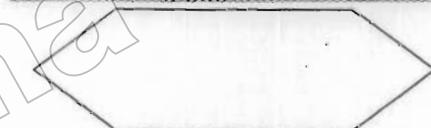

อารมณ์ที่ไม่เหมาะสม

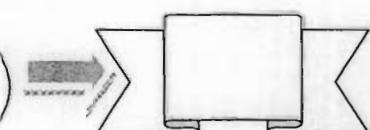
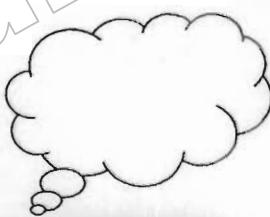

ให้แน่ใจความคิดความเชื่อที่ไม่เหมาะสมมีผล

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

ผลที่เกิดจากการให้แน่ใจความคิดความเชื่อที่ไม่เหมาะสมมีผล

ผลกระทบความคิด

ผลกระทบความเชื่อ

ผลกระทบพฤติกรรม

ชื่อ ..... นามสกุล .....

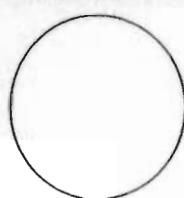

ผลที่เกิดจากความคิดของจันต์อุเทศภาร์

อารมณ์ที่ไม่เหมาะสม

ความคิดของนันต์อุเทศภาร์

เหตุการณ์ที่ทำให้มีสีหายใจ

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

ได้ยังความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล

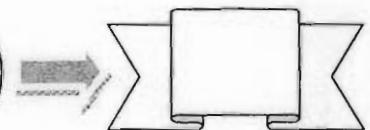
ผลที่เกิดจากการได้ยังความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล

ผลทางความคิด

ผลทางความรู้สึก

ผลทางพฤติกรรม

ชื่อ ..... นามสกุล .....

ใบงานที่ 7.3
ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 7

1. ความรู้สึกหลังเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้

---

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้

ชื่อ ..... นามสกุล .....

โปรแกรมการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

ครั้งที่ 8 กระบวนการตัดสินใจ (Judgement Process)

เวลา 90 นาที

สถานที่ ห้องให้คำปรึกษา

สื่อและอุปกรณ์

1. เอกสารหมายเลขอารมณ์ 8.1 ตัวอย่างกระบวนการตัดสินใจ
2. ใบงานที่ 8.1 การตัดสินใจต่อเหตุการณ์ที่เป็นปัจจุบัน
3. ใบงานที่ 8.2 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 8
4. ปากกา 10 ด้าม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษามีแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนด้านกระบวนการตัดสินใจ
2. เพื่อให้สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวทักษะสามารถคุยกับท่าทีที่เป็นมิตรเพื่อให้สามารถรู้สึกผ่อนคลายและเป็นกันเอง
2. ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคการถามปลายเปิดให้สามารถถ่ายทอดความรู้สึกของตนในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มครั้งที่ผ่านมา
3. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจว่าข้อมูลที่ได้จากการสังเกตนั้นจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนไม่นานก็ ถ้าปราศจากการตัดสินใจ ถ้าข้อมูลดังกล่าววนนี้เป็นที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษายกตัวอย่างกระบวนการตัดสินใจโดยให้สามารถกลุ่มจินตนาการทางอารมณ์อย่างมีเหตุผล (Rational Emotive Imagery) ว่าท่านจะต้องไปงาน哪รีสอร์ต สั่งสรรค์ซิมบี้เก่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคือท่านเลือกรับประทานอาหารไม่ถูกว่ารับประทานอาหารชนิดใดจึงจะเหมาะสม
2. ผู้ให้คำปรึกษาให้สามารถกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ว่ามีความคิดความเชื่อยังไงจะส่งผลต่ออารมณ์และพฤติกรรมอย่างไรและตัดสินใจที่จะได้แบ่งความคิด

ที่ไม่สมเหตุสมผลอย่างไร และส่งผลต่อความคิด อารมณ์และพฤติกรรมอย่างไร โดยการโต้แย้ง เพื่อขัดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล (Disputing of Irrational Beliefs)

3. ผู้ให้คำปรึกษาถ้าคำชี้แจงสามารถตัดสินใจได้เป็นคนแรก โดยใช้เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement)
  4. ผู้ให้คำปรึกษาอธิบายตามเอกสารหมายเลข 8.1 ตัวอย่างกระบวนการตัดสินใจ
  5. ผู้ให้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามข้อสงสัย
  6. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มนั่นปัญหาสภาวะทางอารมณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่สมเหตุสมผลที่เกิดจากความคิดความเชื่อที่มีต่อการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น จากกระบวนการสังเกตตนเอง (Self – Observation) ในกิจกรรมครั้งที่ 7 โดยคัดเลือกเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาและบังไน สามารถตัดสินใจได้มาเสนอต่อกลุ่ม

7. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ตามในงานที่ 8.1 การตัดสินใจต่อเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา

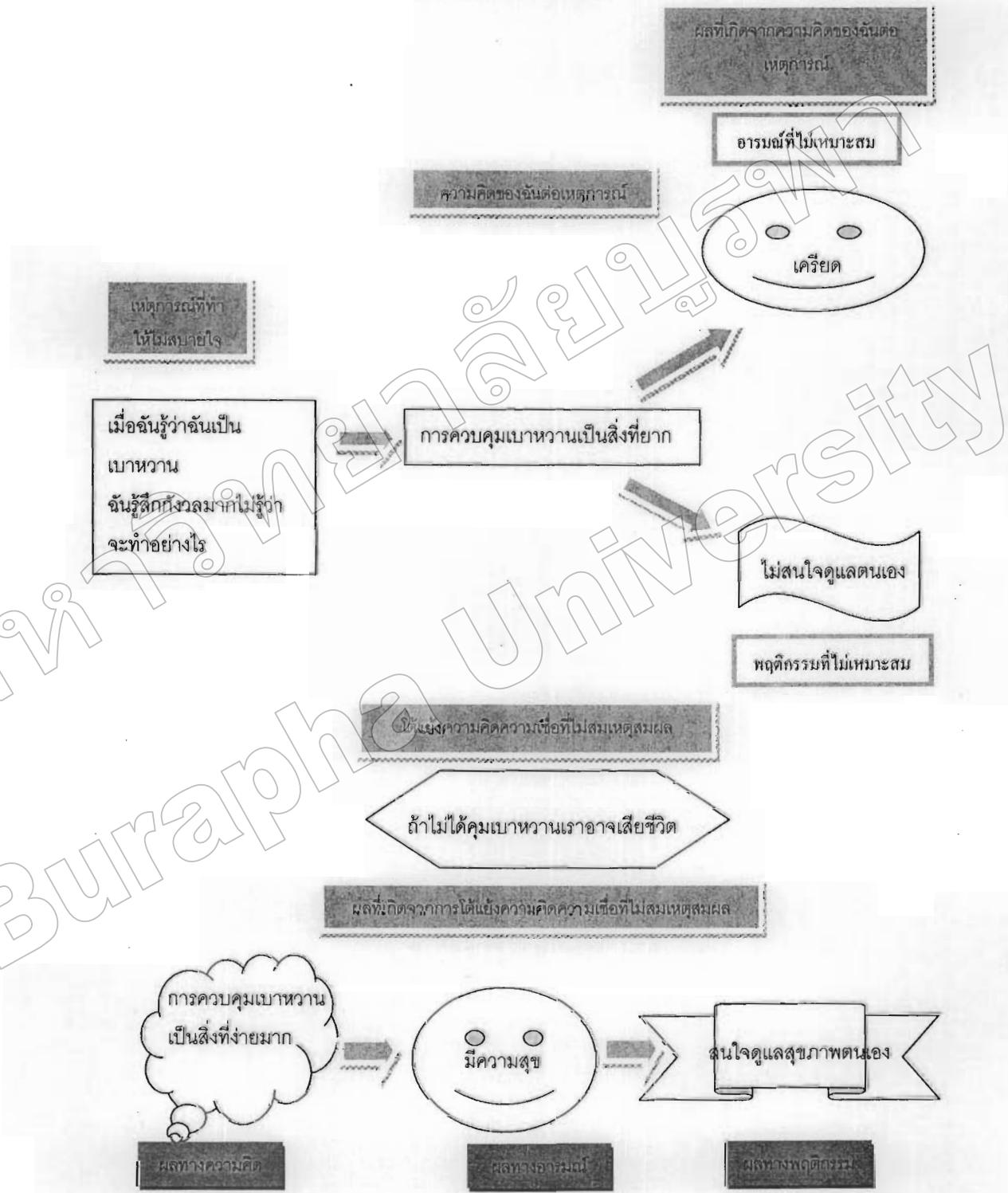
ขั้นสรุป

1. ให้สมาชิกกลุ่มทำในงานที่ 8.2 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 8
2. ผู้ให้คำปรึกษาถ้าความรู้สึกของสมาชิกที่ได้เข้าในกลุ่มในครั้งนี้
3. ผู้ให้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถาม
4. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้
5. นัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการให้คำปรึกษาครั้งต่อไป
6. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวขอบคุณสมาชิกทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มในครั้งนี้

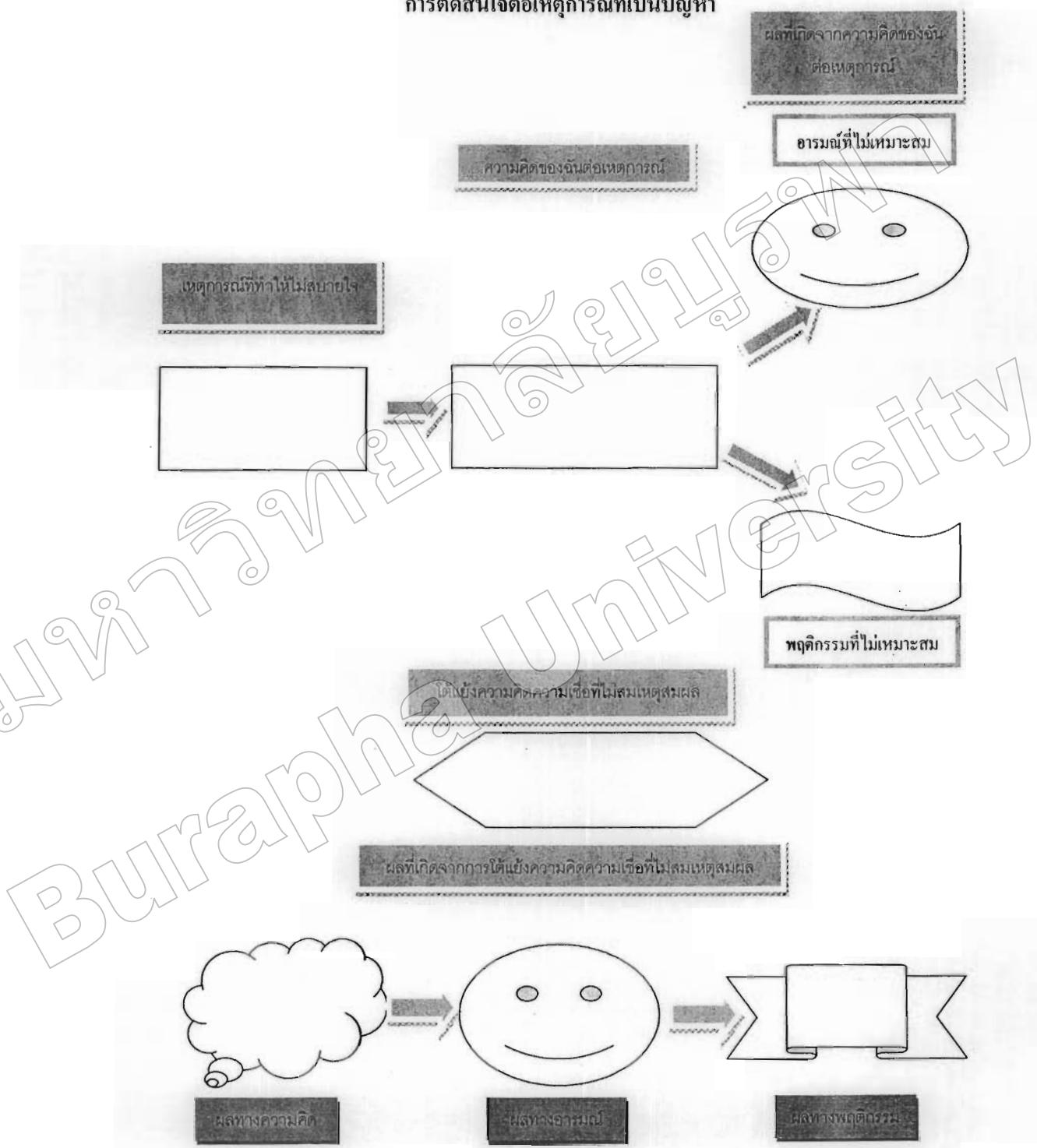
การประเมินผล

การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม การซักถาม การแสดงความคิดเห็น และการโต้แย้งความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล

เอกสารหมายเลข 8.1
ตัวอย่างกระบวนการตัดสินใจ

ใบงานที่ 8.1
การตัดสินใจต่อเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา

ชื่อ ..... นามสกุล .....

ใบงานที่ 8.2
ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 8

1. ความรู้สึกหลังเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

---

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

ชื่อ ..... นามสกุล.....

โปรแกรมการปรึกษาคู่แบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

ครั้งที่ 9 การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง(Self – Reaction)

เวลา 90 นาที

สถานที่ ห้องให้คำปรึกษา

สื่อและอุปกรณ์

1. ในงานที่ 9.1 ประสบการณ์ที่ผ่านมาของฉัน
2. ในงานที่ 9.2 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 9
3. ปากกา 10 ด้าม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษามีแผนการปฏิบัติแห่งตนด้านการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของตนเองด้านความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้ให้คำปรึกษาล่าวทักษะสามารถเปลี่ยนแปลงเปิดให้สมาชิกกลุ่มทบทวนสาระสำคัญผ่อนคลายและเป็นกันเอง
2. ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคการถามปลายเปิดให้สมาชิกกลุ่มทบทวนสาระสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มครั้งที่ผ่านมา

3. ผู้ให้คำปรึกษาล่าวถึงการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self – Reaction) ว่าจากกระบวนการที่ได้สังเกตตนเองและทักษะในการตัดสินใจนั้น จะนำไปสู่การแสดงอารมณ์ และพฤติกรรมต่างๆอ่อนน้อมซึ่งเป็นการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งล่อใจในการที่จะนำไปสู่พฤติกรรมบางที่ ทั้งในแง่ของผลที่ได้เป็นสิ่งของที่จับต้องได้ หรือในแง่ของความพึงพอใจในตนเอง ให้นุ่มคลกระทำพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อไป

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มบันทึกสิ่งที่สมาชิกได้สำรวจตนเองและตัดสินใจได้เบื้องความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนความคิด อารมณ์ และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้และสิ่งที่ยังทำไม่ได้ลงในในงานที่ 9.1 ประสบการณ์ที่ผ่านมาของฉัน

2. ผู้ให้คำปรึกษาปีคือโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน
3. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวชื่นชมสมาชิกที่สามารถปรับเปลี่ยนความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น และให้กำลังใจสมาชิกกลุ่มทุกคนเพื่อให้พัฒนาต่อไปโดยแนะนำให้สมาชิกกลุ่มน้ำหนาแน่นที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้ไปปรับใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน
3. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนตั้งเป้าหมายของการปรับเปลี่ยนแบบแผน การปฏิบัติตามสำหรับผู้ป่วยต่อไป เพื่อกระตุ้นให้สมาชิกตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองต่อไป

ขั้นสรุป

1. ให้สมาชิกกลุ่มทำใบงานที่ 9.2 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มครั้งที่ 9
2. ผู้ให้คำปรึกษาถามความรู้สึกของสมาชิกที่ได้เข้าในกลุ่มในครั้งนี้
3. ผู้ให้คำปรึกษานัดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถาม
4. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้
5. นัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการให้คำปรึกษาครั้งต่อไป
6. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวขอบคุณสมาชิกทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในกระบวนการกิจกรรมกลุ่มในครั้งนี้

การประเมินผล

การให้ความร่วมมือในการทำงาน การทำงาน การแสดงความคิดเห็น และการโต้แย้งความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล

ใบงานที่ 9.1
ประสบการณ์ที่ผ่านมาของฉัน

สิ่งที่ค้นทำได้

สิ่งที่ค้นยังทำไม่ได้

ชื่อ ..... นามสกุล .....

ใบงานที่ 9.2
ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 9

1. ความรู้สึกหลังเข้าร่วมกิจกรรมนี้

---

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนี้

ชื่อ ..... นามสกุล .....

โปรแกรมการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

ครั้งที่ 10 ยุติการให้คำปรึกษา

เวลา 90 นาที

สถานที่ ห้องให้คำปรึกษา

สื่อและอุปกรณ์

1. แบบวัดแบบแผนการปฏิบัติแห่งตน (Post Test)
2. เอกสารหมายเลข 10.1 เมื่อเพลงกำลังใจ
3. ใบนัด
4. แบบประเมินผลการให้คำปรึกษา
5. ปากกา 10 ด้าม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาทบทวนขั้นตอนในการเปลี่ยนแปลงความคิดความเชื่อที่ไม่เหมาะสมด้วยแบบแผนการปฏิบัติตาม
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มประเมินผลและอภิปรายถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่ม
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มน้ำหนักของการฝึกคิดอย่างมีเหตุผลไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
4. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเอง
5. เพื่อสมาชิกกลุ่มได้บอกรถึงความรู้สึกในการเข้าร่วมกลุ่มนี้
6. เพื่อยุติการปรึกษากลุ่ม

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวทักษะสมาชิกกลุ่มด้วยทำทีที่เป็นมิตรเพื่อให้สมาชิกรู้สึกผ่อนคลายและเป็นกันเอง
2. ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคการถามปลายเปิดให้สมาชิกกลุ่มทบทวนสาระสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มครั้งที่ผ่านมา

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคการถามให้สมาชิกเล่าถึงประสบการณ์และผลจาก การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรม การนำประสบการณ์ที่ได้รับจาก การปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ประเมินตนเองโดยการกล่าวถึงความรู้สึก ความคิด และเหตุผลของตนเองว่าในปัจจุบันเป็นอย่างไร

3. ผู้ให้คำปรึกษาสร้างเสริมกำลังใจ(Supporting) ให้กับสมาชิกในการนำผลที่ได้จากการฝึกคิดแบบมีเหตุผลด้วยตนเอง และผลที่ได้จากการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

4. เปิดโอกาสให้ผู้รับคำปรึกษาซักถามข้อสงสัย

ขั้นสรุป

1. ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกกลุ่มทำแบบวัดแบบแผนการปฏิบัติแห่งตน (Post Test)

2. ผู้ให้คำปรึกษาและสมาชิกกลุ่มร่วมกันร้องเพลงกำลังใจ เอกสารหมายเลข 10.1 เมื่อเพลงกำลังใจ

3. ผู้ให้คำปรึกษาล่าวของอนคุณสมาชิกทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มในครั้งนี้

4. นัดหมายวัน เวลา สถานที่เพื่อติดตามผล(Follow Up)โดยวันระยะเวลา 1 เดือนพร้อมทั้งแจกใบนัด ให้สมาชิกกลุ่มเพื่อประเมินผลในระยะติดตามผล

5. ยุติการให้คำปรึกษา

6. ผู้ให้คำปรึกษาแจกแบบประเมินผลการให้คำปรึกษา การประเมินผล

การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม การนำแนวคิดที่ได้รับจากการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และการร่วมแสดงความคิดเห็น

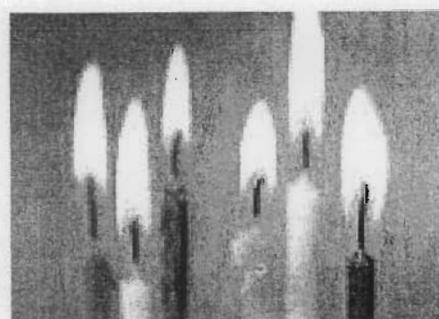
เอกสารหมายเลขอ. 10.1

เนื้อเพลง กำลังใจ

โนบกมีอลา

เสียงเพลงครวญมาต้องตามลึกลับเพื่อน
 กี่ปีจะลับเลือนฝากรเพลงคงอยู่ข้าเดือน
 หวนไห้ จากกันไกล
 แม้เพียงร่างกายแต่ใจชิดใกล้
 เมื่อใจเราซึ่งใจ
 ร่วมทางไม่ร่างไกลงมายมั่น
 * ชูนเขาไปอ่าจ枉สาขาราเที่ยงธรรมได้
 ความหวังยังพรึ่งประย
 เก่าตายมีใหม่เสริมชีวิตที่ผ่านพ้น
 มีคนย้อนมีเพิ่ม
 ขอเพียงให้เหมือนเดิม
 กำลังใจอย่าอوارณ
 รักเราไม่คลอนคลางเคลยแห่งหน่าย
 ให้รักเราละลายกระจายในผองคน
 ผู้ทุกข์ทนตลอดกาล
 * (ช้ำ)

"บทเรียนชีวิตที่ดีที่สุด

ธัญญ์ชัยเดือนเก้า ภาค สามผิดพลาดล้มเหลวของตนเอง
 ภาระไม่เข้าเป้าปัญญาและความผิดพลาดในอดีต
 "ความผิดพลาดคือปัญญา และความสำเร็จในอนาคต"

แบบประเมินผลการปรึกษาครุ่น

คำชี้แจงให้ท่านทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านที่สุด

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ผู้ให้คำปรึกษา					
1. ผู้ให้คำปรึกษามีบุคลิกภาพเป็นมิตร อบอุ่น และน่าไว้วางใจ					
2. ผู้ให้คำปรึกษาเข้าใจความรู้สึก ความคิดของผู้อื่น ได้ดี					
3. ผู้ให้คำปรึกษาระดีอื่นตัวชี้วัดน้อยกว่าที่คาดเจน และใช้ภาษาท่าทางที่เข้าใจง่าย					
4. ผู้ให้คำปรึกษามีความจริงใจและใส่ใจสมมัชิกกถุ่น					
5. ผู้ให้คำปรึกษายอมรับผู้อื่นอย่างไม่มีเงื่อนไข					
6. ผู้ให้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้สามารถแสดง ความคิดเห็น ซักถามข้อสงสัย และระบายน้ำความรู้สึก					
ผู้รับคำปรึกษา					
1. ท่านสามารถรับรู้อารมณ์ของตนเองว่าอยู่ใน อารมณ์ใด					
2. ท่านรู้สึกเข้าใจตนเองทั้งจุดอ่อนและจุดแข็ง					
3. ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเอง					
4. ท่านมีการสังเกตตนเองทึ้งด้านความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม					
5. ท่านสามารถตัดสินใจในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับ การปฏิบัติตนขณะเบื้องบุญด้วยโรคเบาหวานได้					
6. ท่านสามารถแสดงอารมณ์และพฤติกรรม ได้อย่างเหมาะสมสมเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น ในชีวิตประจำวัน					
7. ท่านรู้สึกว่าตนเองได้เปลี่ยนแปลงความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองไปในทางที่ดีขึ้น					

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
8. ท่านสามารถแสดงพฤติกรรมใหม่ที่สร้างสรรค์ และเหมาะสมได้					
9. ท่านตั้งใจที่เปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้น					
10. ท่านได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนี้					

ภาคผนวก ข

ค่าความตระวงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบวัดแบบแผนการปฏิบัติแห่งตน

ของผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 40 ข้อ

และโปรแกรมการบริการกลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรม

ค่าอำนาจจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบวัดแบบแผนการปฏิบัติแห่งตน

ของผู้ป่วยเบาหวาน

ตารางที่ 8 ค่าความตรงชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบวัดแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วย
เบาหวาน จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ชี้ยวชาญ					รวม	IOC	สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
2	1	-1	1	1	1	5	0.80	ใช่ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
8	b	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
14	1	0	1	1	1	5	0.80	ใช่ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
16	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช่ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
18	-1	0	1	1	1	3	0.60	ใช่ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
20	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช่ได้
21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
26	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
27	1	0	1	1	1	5	0.80	ใช่ได้
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
31	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
32	-1	1	1	1	1	4	0.80	ใช่ได้
33	①	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
34	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
35	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
36	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
37	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
38	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
39	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
40	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้

หมายเหตุ ข้อ 1 – 7

วัดการตระหนักรู้ด้านการตระหนักรู้อารมณ์

ข้อ 8 – 13 วัดการตระหนักรู้ด้านการประเมินตนเองตามความเป็นจริง

ข้อ 14 – 20 วัดการตระหนักรู้ด้านความมั่นใจในตนเอง

ข้อ 21 – 26 วัดการกำกับตนเองด้านกระบวนการสังเกตตนเอง

ข้อ 27 – 33 วัดการกำกับตนเองด้านกระบวนการตัดสินใจ

ข้อ 34 – 40 วัดการกำกับตนเองด้านการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง

เกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

การกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญอาจจะเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้

+1 = แน่ใจว่าแบบวัดข้อนั้นวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง

0 = ไม่แน่ใจว่าแบบวัดข้อนั้นวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้

-1 = แน่ใจว่าแบบวัดนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้

การคำนวณตรงชิงเนื้อหา (IOC)

การหาค่าความตรงชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item Objective Congruence หรือ Index of Consistency) สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยความตรงของเนื้อหาระหว่างแบบวัดกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ค่าดัชนีความตรงของเนื้อหาที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ตารางที่ 9 ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของโปรแกรมการปรึกษาคุณแบบพิจารณาเหตุผล
อารมณ์ และพฤติกรรม

ครั้งที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช่ได้
2	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช่ได้
3	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช่ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
5	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช่ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช่ได้

เกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

การกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญอาจจะเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้

+1 = แน่ใจว่าโปรแกรมครั้งนี้นักวัดชุดประสิทธิภาพนุ่มนวล

0 = ไม่แน่ใจว่าโปรแกรมนี้นักวัดชุดประสิทธิภาพนุ่มนวล

-1 = แน่ใจว่าโปรแกรมนี้ไม่ได้วัดชุดประสิทธิภาพนุ่มนวล

ตารางที่ 10 ค่าอำนาจจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบวัดแบบแผน
การปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.37	21	.28
2	.45	22	.20
3	.40	23	.58
4	.86	24	.86
5	.82	25	.86
6	.82	26	.86
7	.75	27	.64
8	.72	28	.34
9	.86	29	.74
10	.48	30	.58
11	.49	31	.86
12	.36	32	.42
13	.86	33	.22
14	.86	34	.38
15	.41	35	.56
16	.50	36	.64
17	.47	37	.41
18	.37	38	.56
19	.44	39	.29
20	.31	40	.86

ได้ค่า Reliability Coefficients

Alpha = .951

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบบัดແບນแผนการปฏิบัติแห่งตน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท. หลุยส์ คร. สุขอรุณ วงศ์ทิม

ประธานกรรมการสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สงวน ชนะี อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยนูรพา
อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา

3. ดร.พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์

การศึกษาและการแนะนำ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. ดร.สกุล วรเจริญครี

อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. นายแพทย์เวทีส ประทุมครี

หัวหน้ากลุ่มงานจิตเวช โรงพยาบาลฉะเชิงเทรา

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบโปรแกรมการบริการกลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท. หลุยส์ คร. สุขอรุณ วงศ์ทิม

ประธานกรรมการสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สงวน ชนะี อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยนูรพา
อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา

3. ดร.พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์

การศึกษาและการแนะนำ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. ดร.สกุล วรเจริญครี

อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. นายแพทย์เวทีส ประทุมครี

หัวหน้ากลุ่มงานจิตเวช โรงพยาบาลฉะเชิงเทรา

ภาคผนวก ง

- สำเนาหนังสือราชการต่าง ๆ
- แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
- ข้อมูลสำหรับนิสิตพยาบาลที่เข้าร่วมวิจัย
- ใบขินยอมเข้าร่วมวิจัย

ที่ ศธ ๖๖๒๑/๙๙๗๗

220

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

๑๖๕ ถ.ติงหาดบานงแสงน ต.แสงสุข

อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๐๓๗

๓ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลมหาบูรพา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางนิษายนันท์ สมคำศรี นิติธรรมดับบันฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบูรพา
สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ “ผลของการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วยเบาหวาน” ในความ
ควบคุมคุณแล้วของอาจารย์ ดร.เพญนภา คุณภาคล ประธานกรรมการ มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวก
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ป่วยเบาหวาน โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
ระหว่างวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอน
การพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิตรัตน์ จิตรานนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๔๐๑๖

โทรสาร ๐-๓๘๑๐-๔๒๕๕

ผู้วิจัยโทร. ๐๘-๐๖๔๕-๕๗๕๕

221

ที่ ศธ ๖๖๒๑๒๙๗

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๕ ถ.สังหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง ช.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ ตุลาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางนิชานันท์ สมคำศรี นิติตรรดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุญาตให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลของการปรึกษาดูแลแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วยเบาหวาน” ในความควบคุมดูแลของ อาจารย์ ดร. เพญนา กุลนภก ประธานกรรมการ มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ป่วยเบาหวาน โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ณ นี่ โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิมลรัตน์ จตุราณนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๑๖

โทรสาร ๐-๓๘๑๓๕-๓๒๕๐

ผู้วิจัยโทร. ๐๘-๐๖๔๕-๕๓๗๕

ที่ ศธ ๖๖๒๑/๙๗๔๗

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๕ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ประธานกรรมการสาขาวิชาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธราช

สั่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงงบอวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางนิชนันท์ สมคำศรี นิติตรดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์ทางบัญชิด
สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุญาตให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลของการ
ปรึกษาคุ้มแบนพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วย
เหหวน” ในความคุบคุ่นดูแลของ ดร.เพ็ญนภา กลุ่นภาคล ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอน
การสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พ.ต.ท.หญิง ดร.สุขอรุณ วงศ์กิม เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์
จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท.หญิง ดร.สุขอรุณ วงศ์กิม ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของ
เครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิพนธ์ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๑๒-

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินลรัตน์ จตุราณนท์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๒๐๗๖

โทรสาร ๐-๓๘๗๕-๒๒๕๑

ผู้วิจัยโทร. ๐๘-๐๖๔๕-๕๓๕๕

ที่ กศ ๖๖๒๗/วว๙๔๕๗

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ตำบลบางนางแส่น ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

/ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สจวน ธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางนิชานันท์ สมคำศรี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลของการปรึกษาดุณยแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อแบบแผนการปฏิบัติแห่งคนของผู้ป่วยเมาหวาน” ในความคุณดูแลของ อาจารย์ ดร.พีรุณภา กุลนภัດ ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานันท์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๔๐๓๖

โทรสาร ๐-๓๘๑๓๕-๓๒๕๑

ผู้จัดไปรษณีย์ ๐๘-๐๖๔๕-๕๗๕๕

ที่ ศธ ๖๖๒๑/วว๔๗๙

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๕ ถนนหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๑

/ กรกฏาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายแพทย์เวทีส ประทุมทรี

สั่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางนิชาณนท์ สมคำศรี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลของการปรึกษาลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมค่าแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วยเบ้าหวาน” ในความควบคุมดูแลของ อาจารย์ ดร.เพ็ญนา คุณภาวดี ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานันท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๑๖

โทรสาร ๐-๓๘๑๓๔-๒๒๕๗

ผู้วิจัยโทร. ๐๘-๐๖๔๕-๕๗๗๕

ข้อมูลสำหรับผู้ป่วยเบาหวานที่เข้าร่วมในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วยเบาหวาน

เรียน ผู้ป่วยทุกท่าน

ข้าพเจ้านางนิชนันท์ สมคำศรี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชawi ให้กำปรึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ทำการวิจัยเรื่องผล
ของการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อแบบแผนการปฏิบัติแห่งตน
ของผู้ป่วยเบาหวาน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาหลักคือ ดร.เพ็ญอนภา ฤลุนกาล อาจารย์ประจำภาควิชา
วิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับการเลือกเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เนื่องจากแบบแผน
ปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วยเบาหวานเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ป่วยเบาหวานจึงจำเป็นต้องมีแบบแผนการปฏิบัติ
แห่งตน เพื่อให้ผู้ป่วยมีระดับน้ำตาลในเลือดอยู่ในเกณฑ์ปกติหรือใกล้เคียงปกติมากที่สุดเพื่อ
ป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจจะเกิดขึ้น สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข ซึ่งแบบ
แผนการปฏิบัติแห่งตนเป็นกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมพุทธิกรรมประกอบด้วยความตระหนักรู้
ในตนเอง และการกำกับตนเอง ผู้วิจัยได้นำกระบวนการให้กำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์
และพฤติกรรมมาใช้กับผู้ป่วยเบาหวาน เพื่อช่วยปรับเปลี่ยนอารมณ์และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
ที่ส่งผลต่อภาวะแทรกซ้อนของผู้ป่วยและสามารถเพชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต
ในการวิจัยครั้งนี้จะได้ศึกษาถึงผลของการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์
และพฤติกรรมต่อแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วยเบาหวาน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เมื่อท่านได้ตัดสินใจเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้
ท่านจะได้เข้าร่วมโปรแกรมการให้กำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณา เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม
ตามโปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ครั้งละประมาณ 90 นาที จำนวน 10 ครั้ง ระหว่างวันที่ 30 ตุลาคม

ถึงวันที่ 20 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 สัปดาห์ละ 3 วัน วันอังคาร พฤหัสบดี และวันอาทิตย์
เวลา 17.00 – 18.30 น. ณ ห้องให้คำปรึกษาโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนององรี

ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ จะถูกเก็บรักษาเป็นความลับและจะเปิดเผย
ในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัยเท่านั้น ผู้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เป็นความสมัครใจและมีสิทธิ
ที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้
จะไม่มีผลกระทำใด ๆ ต่อผู้เข้าร่วมการวิจัย

หากท่านมีปัญหา หรือข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางนิชานันท์ สมคำศรี
โทร 080 – 6455799 ซึ่งยินดีให้คำตอบแก่ท่านทุกเมื่อ

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี่

ผู้วิจัย

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการปรึกษาคุ้มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรมต่อแบบแผนการปฏิบัติแห่งตนของผู้ป่วยเบาหวาน

วันให้คำยินยอม วันที่ .....เดือน..... พ.ศ. ....

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัย

ถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียด และมีความเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้า มีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อได้ก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วม การวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทำใด ๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและเปิดเผย ในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามใน ใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้ทำวิจัย

(นางนิชานันท์ สมคำศรี)

ภาคผนวก จ

ภาพแสดงการบริการแก่ลูกค้าแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

สร้างสัมพันธภาพ

สอนทฤษฎี ABC

ความเชื่อในตนเอง

ฝึกให้แข็งความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล